

SANVAITINIS KATALIKISZKAS LAIKRASZTIS.

Nr. 27

SHENANDOAH, PA., & GREATER NEW YORK, N.Y., S d. Liepos (Juny), 1904 M.

Metai IV

Entered as second-class matter Dec. 15, 1903, at the P.O. at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879

Jesse B. Davis

Insurance and
Real Estate Agency

Uždeta 1872 metuose

120 S. Jardin St., Shenandoah Pa.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę, o neturi pinigų, lai kreipesi pas mus. Mes kiekvieną nuveszim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokėjimu. Raszyk tuojau ant sekanczio adreso lenkiškai.

Emil Kiss & Co.

158 Suffolk St., cor. Stanton St.,
New York.

Jeigu geri alaus, tai pabandyk Columbia alaus. Pastiprinantis gėralas yra tokspat reikalingas, kaip pastiprinantis valgis.

COLUMBIA ALUS

sūtramins troszkuļi ir atgaivys tave.

Pardavinėjamas puse pantės baksuose po 65c., pantės baksuose po \$1.20.

Ofisas: 110 So. Main St.,
Shenandoah, Pa.

Miehle's Didis Departamentu Sztoras.

Trumpas pasikalbėjimas su jumis.

Kupčystė, kuri teisingai apsieina su pirkėjais, neprivalo apie tai kalbėti; žmonės patys kalba apie tai. Gera paskyra ir miernos prekės visados patraukia perkantią publiką, bet kur mandagaus apsiėjimo stokuoja, žmonės nuo ten šalinasi.

Sitos kupčystės budas yra, vienaip apsieiti su visais. Mes turim vienokią prekę dėl visų, aiškiai apženklintą, teip juog koznas pats ją skaityti gali. Visokis atsitropyjantis apsirikimas tuojaus su geru noru atitaisomas. Bile kokis pirktas daiktas, kuris nepatinka, gali buti apmainomas. Geriausia gvarancija, kad teisingai apsieinam, yra tai, juog tuojaus sugražinam pinigus, jei apgailėtumit kokį daiktą pirke. Ištikro, mes užmokėtus pinigus nelaikom už savo, pakol ne ēsat pilnai užganėdinti tuom, ką pirkot.

Simtai žmonių liudyja, kad šita kupčystė ir daro ką sako. Jeigu nedarytų, ji nepardavinėtų teip dikčiai.

Simtai moteriškų ir vaikų apstatytų skrybėlių, šilkinų jekių, po \$1.98 iki \$5.98. Skalbamų jekių nuo 98c. prasidedant. — Silkinų jopkių po \$4.98 iki \$20.00. — Silkinų dresių po \$12.00 iki \$14.98, atskirių kleidžių po \$1.98 iki \$20.00.

J. MIEHLE & SON

5 & 7 North Centre St., POTTSVILLE, PA.

Lietuviszka Aptiekā

C. POVINSKAS

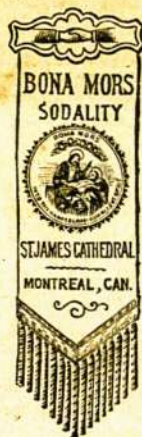
21 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

Mes turim liekarstų nuo visokių ligų. Asz buvau aptiekorium Lie tuvoj, tai asz iszdirbu kuogeriausias gyduoles nuo visokių ligų.

Jeigu sergate nuo reumatizmo, szalczio, galvos skaudėjimu, strėnų etc., praszau ateiti pas mane, o gausit geriausių gyduolių. Turim par duot DELIU.

Daugiau kaip 30 metus iszmegintasi
Dr. RICHTERO
wisam swietul zinomas
"ANKER" (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausia gyduole nuo
Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.
ir wisokiu Rheumatiszku
skaudejimu.
at 25c. ir 50c. pas wisus
aptiekorius arba pas
J. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Apgarsinimas.

Visokių mažmožių, draugystėms kukardų, visokių pečėčių su vardu ir pravarde galite gauti geriausiai ir pigiausiai nupirkti pas

R. H. MORGAN
23 N. Main St.,
SHENANDOAH, - PA

Szenadorio geriausias fotografistas

RICHARD DABB,

29 W. Centre St., Shenandoah, Pa.

Padidina fotografijas konogražiausiuose koloruose. Szermenų fotografijas nuima ant greito pareikalavimo, teipgi velijų fotografijas padaro kogeriausiai. Pabandykit, o busit užganėdinti

A. HOLDERMAN'O

112 N. Main St., Shenandoah, Pa. už Keithan'o keptuvės, geriausia vieta Shenandoryje pirkti LAIKRODELIOUS, laikrodzius, szliubinius ziedus ir visokius brangumynus, teipogisenus pataisyti. Kiek vienas daiktas yra gwarantuojamas.

Serganti PASVEIKSTA.

ŽMONES PRISPAUSTI LIGOS YRA NELAIMINGI.

- Sergantis Plaučių Liga yra varginamas kosulio, yra silpnas ir negali dirbti ir padaryti sau gyvenimo.
- Dyspeptikas yra arzus ir melancholiškas.
- Sergančiam Reumatizmu gyvenimas yra neiškęstinas nuo skausmų ir dieglių, kurie jo niekuomet neapleidžia.
- Moteris, serganti silpnumu nervų ar moteriška liga negali būti gera pati ar motina.
- Vyrai, serganti nerviškai, ar lytišku nusilpėjimu yra netinkančiais vyrais ir atgabena tik nelaimę savo šeimynoms.

Bet žmogus nėra paliktas ligoje be pagelbos. Gamtoje yra vaistas nuo kožnos ligos. Yra tūkstančiai, ar net šimtai tūkstančių, kurie galėtų būti pilnai išgydyti iš savo ligų su mažais kaštais. Priežastis, dėl kurios laikraščiai po visą šalį rekomenduoja prof. Collinsą, yra ta: Profesoriaus Collinso vaistai, kurie buvo vartojami su neapgaunančia pasekme daugelį metų, be abejonės yra pasekmingiausias vaistass kuomet nors silulomais ligoniams nuo visokių chroniškų ligų.

Tūkstančiai tūkstančių išgydymų, kuriuos jie atgabeno bėgyje dvidešimtes metų Dro Collinso praktikos ir didelis praeaugis jo praktikos metas į meta pilnai patvirtina teisingumą šito tvirtinimo. Profesoriaus Collinso gyduolės veikia pavaliai, gamtišku būdu ir nepadaro jokios kliuties virinimo organams ir gali būti imami be trūkdyimo kasdieninio darbo. Jie stabdo visokią fermentaciją maisto, kuri padaro surugimą vidurių. Žodžiu sakant, po jų įtekme žmogus pamiršta, kad jis turi pilvą ir jo apsiereiškiantis smagumas padaro didelį skirtumą nuo jo pirmesniojo padėjimo.

Kožna pačia atgabena padėkavonės laiškus nuo dekingųjų, kurie tapo išgydytais nuo šitos įkriros ligos. Čion yra keli iš šimtų kas sanvaitė gaunamų laišku:

Mano Brangus Profesoriaus Collinsas:—

Aš negaliu surasti žodžių, kurie išreikštų mano dėkingumą už mylistą suteiktą man bėgyje mano gydymosi.

Aš sirgau liga plaučių, sunkum kvėpavimu ir silpnais viduriais metu metus ir nors išmėginau daugybę daktarų, nė vienas negalėjo išgydyti manes, ar nors palengvinti man. Bet man parašius pas jus, visai be pamatymo manes, jūs duotai vaistai išgydė mane in labai trumpa laika. Aš žinau dabar, kad jūsų gydymas yra geriausias ant svieto ir aš galiu rekomenduoti jus kožnam mano vienžemiui, kadangi jūsų sistema gydymo ligonių per susirašinėjimą yra visiškai tobula, jūs vaistai yra pagelbingiausi ir jūs visas apsiėjimas yra teisingas ir sanžiniškas.

Su tikra guodone,
Simanas Lazarus,
41 Front st., Reading, Pa

Guodotins Dre Collinsas:—

Prieš susirašymą su jumis aš buvau ant kapo krašto. Mano vyras ir aš nužudėme vilti apie mano pasveikimą. Aš teip sirgau gumbų liga ir mano akys teip buvo skandamos, kad aš nustojau visokios vilties gyventi irėjau daktaras nuo daktaro iš kuriu kožnas laikė mane už neišgydoma. Išleidus pusėtinai pinigų ir mano sveikatai einant vis blogyn, mano draugas syki parodyjo man parašyti pas jus.

Aš paklausiau jo rodos, apturėjau jūsų gyduoles ir dabar esu visiškai šveika — jus atgavote dėl manes gyvastis, kuri aš maniau buvo praužvus ir aš turiu būti dėkinga jums visa gyvenima. Kaip tik jus paėmėte mane gydyti, aš tuojaus pradėjau jaustis geriau ir diena nuo dienos sveikau, kol ant galo visiškai išgijau. Dabar aš jaučiuosi kaip jauna mergaitė ir mano kentėjimai visi išnyko. Dieve padėk jums visuomet ir užlaikyk ant ilgo laiko dėl labo mūsų draugbrolių.

Jūsų kuoširdingiausia,
Marė Boguar, Box 76 Cliffwood, N.J.

Brangus Prof. Dr. Collinsas:—

Aš jums apart padėkavonės žodžiu negaliu nieko nusiunsti už jūsų teisinga ir sanžiniška gydyma. — šitiegi žodžiai yra tikri. Aš nuo daugelio girdėjau apie jūsų pastebėtinus išgydymus ir dabar esu persitikrines.

Aš sirgau daugeliu lytišku ligu per visa meta ir niekur negalėjau gauti palengvinimo. Mano padėjimas buvo tiesiog pasibaisėtinas, bet dabar, po paėmimui jūsų vaistu, aš esu išgydytas ir pilname valdyme mano pirmesnės sveikatos. Aš pasiunčiu jums savo paveikslą. Bukite teip geri pagarsinkite su mano laišku laikraščiuose, kuris gali būti persergėjimu ir žiburiu mano viengėnčiams, kurie serga, tas gali užvesti juos rašyti pas jus apilankyti jus tuojaus ir apturėti jūsų pastebėtina pagelba. Aš niekuomet negaliu užmiršti jūsų mandagumo ir visuomet apie jus kalbėsiu maloniai.

Su augsčia guodone,
Pranas Pajari, Box 224 Granite, Ill

Negaišink savo laiko ir pinigų ir nenaikink savo sveikatos, išmėgindamas neišdirbusius daktarus ir patentuotus vaistus. Jie kasdien atgabens tave arčiau grabo. Galų gale turėsi tu, po kartaus datyrimo kreiptis prie D-ro Collinso, jei norėsi pasveikti ir būti sveikas. Jis išgydo ant visados.
PROF. E. C. COLLINS. New York Medical Institute, 140 West 34-th St. NEW YORK.

SCHNEIDER Bros.

Lietuvizski Kraucziai

SIUTAI ant orderio geriausiai ir pigiausiai atliekami. Geriausia vieta visame Brooklyne. Galit susikalbėti lietuviszkai. Dėl kriaucziu parduodam geriausios materijos kuopigiausiai, nesperkam tiesiog izz fabriko. Neužmirszkite vietą

Schneider Bro's
296 Grand St. Brooklyn, NY

Sekanczios knygos:

Istorija Seno ir Naujo Istatymo 25c.
Dogmatas apie pragarą 15c.
Trumpi atsakymai ant užmetinėjimu priesz Religiją 20c.
Izzguldymas Lioretan. Litanijos 35c.
Juoku Knygelė 25c.
Paslapcziai Gyvojo Rožancz. 25c.
Socializmo ateitis, apysaka 40c.
Dvi Seserys, apysaka 40c.

Gaunamos pus:

Rev. J. J. KAULAKIS

1031 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

Stebetina proga

Vaikar s pr'e miszių sukni s, geriau: i
KASZMIRO, su pūkum pamuszu, už
\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75. Ploszcziai \$16.00 ir daugiaus. Kunigiszkos sukni os \$12.00 ir augszcziaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 extra gera \$20.00 augszcz. u. u.

BOHNE BROS. & CO.

34 Barclay St., New York.

Vincas Minkeviczius

geriausias musu graborius parsamdo arklius pavieniui, arba karietas veselijoms, krikštynomis ir visokiam reikalui Paraeza anglis ir krausto. Tai tikrai geras žmogus; jo adresas: 109 S. Main st. Shenandoah Pa

Gaunama „Zvaigzdes“ spaustuveje:

Maldų Vainikėlis.

Naujai atspaudzinta, tinkamiausia Amerikos lietuviams maldaknygė, nes apart pritaikintų maldų padaryta teip, juog ją galima nesziotis ir brusloto kizseniukij. Prekė 25c..75c. ir 80c.

Kavauku Bažnyczia ir mokslas.

Pagal prof. Zahn'ą paraszė kun. A. M. Milukas. Yra tai knygutė, kurioje trumpai o aiskziai iszriszta daugelis kėblu klausimu apie suti kimą Kataliku Bažnyczios su mokslu. Shenandoah, Pa., 1901 m. Prekė 15c.

Evangelija

ant septintos nedėlios po Sekminių.

Aną metą tarė Jėzus savo mokytiniam: Saugokitės nuo netikrų pranašų, kurie pas jus ateina avių rubuose, o viduje yra draskančiais vilkais; iš jų vaisių pažįsite juos. Argi renka iš erškėčių vynuoges, arba iš usnių pygas? Teip kiekvienas geras medis atneša negerus vaisius, o negeras medis atneša negerus vaisius. Geras medis negali atnešti negerų vaisių, neigi negeras medis atneša gerus vaisius: kiekvienas medis, kurs neatneša gero vaisiaus, bus iškirstas ir į ugnį įmestas. Todėl iš jų vaisių pažįsite juos. Ne kiekvienas, kurs man sako: Viešpatie, Viešpatie! įeis į dangaus karalystę, bet kurs daro mano Tėvo norą, kurs yra danguose, tas įeis į dangaus karalystę.

Kuomi yra szvente darbininkui.

Isz lenkiszko verte „Klibis“.

(Tąsa.)

Iki pusnakties Margarieta kartu su kitomis mergaitėmis siuvo, bet dvylikai išmušus, išspūdino namon. Kitos Margarietos draugės, vakare skaniai pavaišintos ir saldžiu vynu pagirdytos, iki pat išauštant siuvo; paskui, valandėlę prigulusios, iki pat aštuntos vakare prie siuvinio pasėdėjo; o apie dievmaldystę nei kalbos nebuvo. Iki devintos vakare jau visos drapanos buvo atiduotos.

Ant rytojaus, t. y. Panedėlyje, nė vienos mergaitės dirbtuvėje nebuvo; mat, visą dieną turėjo ilsėtis, o vakare juk reikėjo užgavėnes kelti. Tik viena Margarieta į dirbtuvę atėjo ir baigė siūti ką jos draugės nedėlioje nesuskubo pabaigti. Po pietų su kažin-kokiais reikalais Liaura išėjo į miestą, o prie siuvinio viena Margarieta bepaliko. Si prie darbo viena pasilikusi, po valandėlės išgirdo kažin ką duris beklabinant. Margarieta staiga pašokusi atidarė duris ir įvedė vieną, matyt, labai turtingą, augšto stono ponę (Margarieta toje dirbtuvėje tą ponę pirmą syk' teregėjo; turbūt pirmiausia jinai čia kojos nekeldavo. Rasit dėlto čionai įėjo, idant tikrai dasizinti, ar ta dirbtuvė verta tos garbės, kaip svietas šneka.)

Viešnė, matydama keletą parioglintų stalų ir daugybę tuščių krasių, suprato čia daug esant darbininkų, bet vieną tik Margarietą teatradusi, labai nusistebėjo ir tarė:

— Dėlko-gi tamista čia viena tesiuvi?

— Mano draugės ilsis, — atsakė mer-

gaitė, — bet ant galo juk šiandien užgavėnės.

Ponė akis į Margarietę įrėmusi veizdėjo; matyt, kad padori ir lieta mergaitė jai labai patiko.

— O tau ar-gi nereikia ilsėtis? Tu teip išblyškusi išrodai. Ar-gi tau užgavėnių nėra?

— Aš nedėlioį pailsėjau, — atsakė mergaitė (nei mislyte nemislydama, juog tuom savo atsakymu visas savo drauges už šventės nepildymą apskundė), — nėra man kada apie užgavėnes mislyti, man reikia dirbti, nes aš esu biedna mergaitė.

Tokį Margarietės atsakymą girdėdama, viešnė dar meilesnėmis akimis ant jos pažvelgė ir kažiko truputį užsimislijo; bet nenorėdama tuojaus savo mislį išreikšti, beregint kalbą nuvertė į šalį, tarydama:

— Norėčiau, kad pasiūtumit man želaunas drapanas; labai greitai reik, bet netikiuos, kad juos greitai pasiūtumit, nes nėra kam.

— Vistiek! — tarė mergaitė, — po valandėlės pargrįš iš miesto perdėtinė, tai rytoj iki pietų mudvi ir pasiūsiva. Aš pati galiu tuoj tamstą pamieruoti, o vakare jupa jau bus sukirpta ir sudaikstyta, ir aš pati tamistai į namus pasimieruoti atnešiu, kad tamistai nebūtų žygio. O rytoj ant pietų prižadau ponei gatavą pasiūtą rėbelį į namus pristatyti.

Margarieta tuos žodžius tokiu balsu pasakė, juog nieks negalėjo abejoti ją neištesėsint.

Taigi nieko negaišiodama, viešne liepė save mieruoti, ir pasisakiusi, kas ir iš kur, išpuđino namon. Buvo tai grapienė X., kurios pavardę Margarieta jau nekartą buvo girdėjusi, o Liaura jau nuo seno steigė ją prie savęs primasinti (privilioti).

Kaip prižadėjo, teip ir ištesėjo. Per visą tą dieną Liaura labai lipšnei su Margarieta apsiėjo. Vakare Margarieta nunešė grapienei suknelę pasimieruoti ir vėl gavo truputį su ja pasibyloti. O į dirbtuvę pargrįžusi, per kiaurą naktį su Liaura prie siuvinio persėdėjo, o ant rytojaus apie pietus drapanos jau buvo nuneštos grapienei.

Dailus Margarietos siuvinyš ir greitas (akuratnas) jos apsiėjimas labai patiko grapienei X., kuri nuo to laiko niekam kitam nedavė siūti, kaip tik Liaurai.

Tokią augštą (žinoma, juog vienkart ir naudingą) ponę iš Margarietos priežasties prisiviliojusi, Liaura su savo tarnaitė pradėjo lipšniau apsieiti, o apie pirmą Kovos (t. y. apie Margarietos nuo darbo atstatymą) jau nei kalbos ne-

buvo; teip naudingą darbininkę dėl dirbtuvės labo būtinai reikėjo ant vietos užturėti. Bet ilgainiui viskas kitaip persimainė. Grapienė X. buvo labai mielaširdinga ir gerą žmogų užkartą mokėjo pažinti; žinojo, ką reikia sušlepti, o ką ne, dėlto tai doros jaunutės našlaitėlės niekuomet neužmiršo; ilgai ją tyrinėjo, teiravos apie jos padėjimą, būdą, pažiuras, užmanymus ir tt.; ant galo pagalės tvirtai persitikrino Margarieta labai dievobaiminga mergaitė esant ir sugiabsent nevien dorai gyventi, bet dar ir kitus, pagal savo išgalės, ant gero kelio patraukti. Užtat, ką pirmą syk' Margarietą pažinusi, grapienė užmanė padaryti, dabar jau atėjo laikas, ir tą savo užmanymą ryžosi išpildyti. Kad vieną nedėlios vakarą Margarieta, užstalyj sėdėdama, skaitė kažin kokią dvasišką knygėlę, o šale jos sėdėjo jos jaunesnioji sesutė, kuri mokinos rašyti, netikėtai į ją biedną triobelę draktelėjo šviesiais pažibais apsisivinėjęs liokajus ir padavė jai storą, dikčiai užpečetytą kopertą. Margarieta dar norėjo jo paklausti, kas tai būtų, bet šis beregint spruko laukan. Margarieta atplėšė kopertą ir rado įkištą tūkstantį rublių ir gromatą nuo grapienės X., kurioje buvo rašyta, juog tuos pinigų jai dovanoja grapienė ant pakėlimo veselijos ir uždėjimo savo locnos mandagios dirbtuvės. Dabar Margarieta stojos didei laiminga ir neb'sumanė kaip už tai grapienei atidėkavoti; dabar jau nėkokios nebuvo kliuties Margarietai savo norą išpildyti: neilgai trukus, perdėtinei pasakė eisinti už vyro ir daugiaus siūti negalėsinti.

Keletą nedėlių praslinkus, tam pačiam mieste buvo uždėta nauja dirbtuvė; visų pirmiausiai tos dirbtuvės perdėtinei atnešė siūti grapienė X, o paskui ir kitos jos pažįstamos.

Tuo tarpu Liauros dirbtuvėje kažin kodėl viskas žymeį prastynėjo: kas kartas tankiaus atsitikdavo siuvinyje nedatikimai ir ydos, kartais atsitikdavo visai siuvinį sugadyti; žinoma, už tai nekartą reikėjo girdėti rugojimus ir kas kartas mažiaus tegavo darbo... Kas-gi čia galėjo pasidaryti? Bene perdėtinė kartais savo amatą užmiršo?... Visai ne! Bet iš baisios godulystės Liaura tiek prisiimdavo darbo, kad nuo procės nuvargintos darbininkės jokiū budu nevaliojo viską staigiai o gerai padaryti. Tačiau ir pats Dievas, valandėlę duodamas kloties, norėjo parodyti, juog tokšai darbas Jam nėpatinka ir už tai leidžia ant jos savo rykštę.

(Toliaus bus).

ALGIMANTAS

arba

Lietuviai XIII szimtmetyje.

(Taša.)

Skųsti Danylai neppureikė, nes ilgi liežuviai ūmai danešė gandrą apie viską Romanui, ir tas pavakare pakvietė pas save ir Danylą ir Ciubą. Ant Danylos dyvų Ciubas tapo netik sunkiai nukorotas ant turto, bet ir teip nubartas, kad ir jis ir kiti to nei nelaukė. Romanas užstodavo teip tik už savo artymus ir mylimus žmones. Jeigu jisai teip užstojo už Danylą, tai jau visi suprato, juog Danyla iš prastų pulko vyrų neužilgo pakils. Suko tik visi galvą ir visaip minė, kas būtų do priežastis tokio Romano apsiėjimo ir kaip jis mislyja pakelti Danylą, bet veltu. Teisybę žinojo Romanas ir Vuodega. Vuodega senei jau suprato, juog Danylos padėjimas persimainys, dėlto jis nuo senei ir ėmė geriaus apsieiti su juoju. Jis senei patėmyjo, juog atvažiavusi į svečius pas Romanienę jos giminaitė, jauna Kijevos kunigaikštystė, nuo Danylos akių negali atitraukti. Jam pasirodė, juog ir Danyla nesipurto nuo jos. Ant galo Vuodega turėjo ir tikresnių žinių: viena kunigaikštienės tarnaitė Vuodegai pranešė stačiai, juog kunigaikščiai sutarė savo giminaitę suvesti į porą su Danyla ir pvesti jam ar tai Juodvėšiją, ar tai kitą kokią šalį valdyti vardu Romano: būti, teip sakant, po jo ranka. Tik apie šitai bijojo Vuodega ir išsirtarti, nes Romanas tuojuo suprastų, kas jo užmanymus į svieta išdavė ir tarnaitė ir Vuodegai būtų ankšta. Mažiausiai abudu be liežuvių liktų. Tose gadynėse kas, būdavo, liežuviiu prasižengia, tam bematai, būdavo, liežuvį ir nupiauja, o norėdami pikčiau pakoroti, būdavo, stačiai išrauja, išplėšia iš gerklės.

Danylai prieš šitai beveik suvis buvo duota laisvė, o dabar ir šešėlius nelaisvės siekėsi visi išdildyti. Vuodega tik iš priežasties didelės meilės, kurią jis jautė dėl Danylos, tik dėl jos nesitraukė suvis šalin nuo jo. Teip jis kalbėjo Danylai; o ištikrųjų... tokius turėjo įsakymus nuo Romano.

Praslinko teip kelios dienos. Danyla nusprendė, juog jeigu dabar jau jis eis ant pervažių pas Rudį vaizborių, tai niekas nenuatars jo žingsnio: — laiko praslinko ikvaliai ir nelengva bus atmėti kitiems, dėlko jis ten eina. Sulaukęs dėlto po pietų, kada visi vyrai paprastinu būdu ėjo pas Armino vežimus, nuėjo ir Danyla drauge su kitais. Vaikščiodamas čion vežimas nuo vežimo, prislinko jisai išpalengvo ir prie tos šėtros, po kuriaja kabojo da viena klėtkla su kalbančia paukste.

Ties vežimu stovėjo iš lentų čion stalias. Ant jo gulėjo sukrauti visokie niekniekiai: žiedai, karieliai, šukos, saktutės, žirkles...

Už stalo sėdėjo liepsnabarzdīs ir raudonplaukis žmogus su ypač biaūriai lašuotu veidu ir storia, ilga nosia. Sėdėjo šitas Rudis tartum medinis. Jo veidas ir jis pats nei nekrustelėjo. Tiktai akys sekiojo perkančius ir triusą vaikščio, kaip kokios septyniolikos metų, kuris pardavinėjo tavorus žmonėms. O tavorų jau buvo menkai ant stalo. Vežimas-gi suvis tuščias barkšojo savo mediniais šonais, kaip griobai, vilkų apgriaužti.

Pirma nei ką sakyti, Danyla ilgai tėmyjo viską po Rudžio šėtra, bet nieko negalėjo patėmyti tokio, antko būtų galėjęs atminti, kame jam jieškoti ar žmogaus ar gando reikalingo. Rudis kriošėjo sau kaip medinis stabas, vaikščias pardavinėjo likučius tavorų. Ir Danyla ryžosi nusipirkti porą nors žiedų, kad ne žymu būtų, juog jis čion atėjo ne dėl pirkiniių, tik dėl suvis

kitokių užmanymų. Vaikščias ir jam padavė porą žiedų pasirinkti, padavęs nubėgo kitus pirkikus užganėdinti. Likęs Danyla, vartė rankose žiedus neva rinkdamas, o ištikrųjų apmislydamas, kaip jam pradėti kalbą su vaikščiu, kad iškvošti iš jo reikalingas žinias. Kaip kitus ir jį dabar dabojo Rudžio akys su atsidiėjimu.

— Ir mane laiko Rudis už vagį, turbūt, — mislyjo Danyla ir nenoromis nusišypsojo jisai, metęs akimis ant Rudžio. Rudis žiūrėjo Dievas žino kur. Sėdėjo jisai kaip pirma tiktai ant rankos žibėjo žiedas, kuri sunku buvo nepatėmyti Danylai. Žiedą šitą jisai pažino gerai; bet tame tarpe, kaip Danyla norėjo pasilenkti tik, kad geriaus įsižiūrėtų į žiedą, kad kokios nepadarytų klaidos, šale jo atsirado vaikščias.

— Iš kur jūs imate šituosius žiedus? — paklausė jo Danyla.

— Mūsų gaspadorius turi auksakales, tai jis pats ir kaldina žiedus. O auksą perka iš visur.

— O kitus tavorus? — klausinėjo toliau Danyla.

— Ir kitus patys namieje darome, — atvertė tas.

— Ir paukščius kalbančius?

— Paukščius — nusišypsojęs atsakė vaikščias, kaip ir klausdamas. — Paukščius išperi paukštės, o mėš tik mokiname kalbėti.

— Ir mano paukštį namieje jūs mokinote? — klausinėjo toliau Danyla.

— Aš sveiką pirmą sykį matau, tai apie sveiko paukštę negaliu nieko pasakyti.

— Ugi ar ne tu atsiuntei paukštę pagal Armino gromatelę vakare?

Vaikščias užsimislyjo, siekdamasi atmėti šitą atsitikimą, bet tame tarpe burbtelėjo Rudis, turbūt bardamas ant vaiko, kad jis palaidokauja, užsiimdamas šnekomis, kada svietas, susirinkęs, prašo ir vieno ir kito tavoro ir kada tą svieta reikia užganėdinti. Burbtelėjo senis ir mostelėjo ranka vaikščiuui, o pats pakilęs padavė Danylai da kelis žiedus ir ne garsiai pratarė lietuviškai:

— Šiandien sutemus paupyje ties akmeniu.

Tarpu paduotų žiedų Danyla pamatė ir tą, kuris buvo ant Rudžio rankos.

Abejojimo toliau jokio neliko apie tą žmogų, kuris atkeliavo iki čion persergėti ir padėti Danylai ištrukti iš Romano nagų.

Danyla metė tiktai ant Rudžio akimis ir neva, žiūrėdamas žiedą, pratarė iš lėto: —

— Būsiu!

Ant šito savo atsakymo Danyla išgirdo nuo Rudžio tiktai persergiantį: „cit!“ Ir Rudis sėdėjo vėl kaip stabas ant savo vietos, tartum tik vienu dabojuo daigtų užsiėmęs, kad nepavogtų, iš reto tiktai kyšteldamas tai vienam, tai kitam pirkikui kokią mažmožę ir priimdamas iš reto nuo jų atgal nereikalingas. Ir Danyla sugražino Rudžiui atgal nereikalingus jam žiedus, o tarpu jų ir Rudžio žiedą, pasiliko sau tik porą, už kuriuosius užmokėjęs vaikščiuui pinigų, nuėjo sau toliau pas kitas šėtras. Vieno dabar jis bijojo; kad nesusitiktų su Vuodega ir kad tas nesuprastų ant jo sujudėjimo, juog su juomi netikėtas buvo atsitikimas. Ir drūčiai vaikas nusiminė, pamatęs tarpu vyrų ir Romano amžiną lemetą, vienok laimė truputį ir Danylai padėjo. Vuodega nedasiprotėjo ūmai pašnipinėti apie Danylą, o po valandėlei ir pats Danyla jau spėjo save sutvarkyti tiek, juog jau ant veido sunku buvo ką atmėti. Ir veidų raudonumas nublyško ir akių žibėjimas apmalšo ir atgijimas viso kūno nusilpo.

VIII.

N'eik su tėvu bičiuliant,
O su velniu riešutaut.

Ties Armino šėtra tą dieną rinkosi mynios svieto. Rinkosi dėlto, juog pats Romanas prizadėjo ateiti ir pažiūrėti išgirtų kareiviškų įrankių, o ypač pasigėrėti jam atvestu žirgu, kurį išgyrė jam Arminas visu mieru. Laukdamas dabar kunigaikščio, Arminas triūsė ir puošė savo šėtras. Stalus užklojo šarvais ir skydais. Ant šarvų žibėjo auksuoti šalmai. Kalavijai, kilpiniai su saidokais, soditais, pakabinti ant šėtrų sienų mirgėjo, blyksnojo priešai saulę. Ant tam tyčia vagių kabojo pentinai ir misinginiai ir sidabriniai ir vieno plieno nukalti. Kabojo diržai sodyti. Ties durimis ilgi drauciniai su aštriomis plieno galūnėmis, kaip angies geluonis, stovėjo pundoose; ant draucinių sukabintos taurės svyriavo ir vieno rago ir sodytos. Ties žirgų šėtromis ant stalų gulėjo visokie balnai, kamanos, brizgilai. Gulėjo suringuotos ilgos šikšnų virvės dėl gaudymo laukinių ir baigščių naminių žirgų.

Armino tarnai su paskubiu šveitė, šukavo žirgus. Bet da nespėjo triūsą pabaigti, kaip po svietą pasklido garsas:

— Eina! Eina!

Ir po kelių minučių pasirodė ištolo Galičių valdonas su pulkeliu artimesnių žmonių.

Armino tarnai metė neapžiūrėtus kelis prastesnius žirgus ir stojo laukti Romano kiekvienas savo vietoje.

Senovės būdu, sutikdamas kunigaikštį, Arminas puolėsi jam po kojų, o pakilęs nuvedė stačiai į žirgų šėtra, kurioje buvo paskirtas dėl Romano žirgas.

Žirgas, ant Armino nelaimės, neatsižymėjo nieku ypatingu: nei gražumu, nei stuomeniu, nei sudėjimo grumtelnumu. Stuomuo buvo kaip ir kitų žirgų. Na, gal būt, juog truputį buvo jis lyg augštesnis už kitus. Gal būt ir tai, juog žirgas buvo truputį ir ilgesnis už kitus, bet jau vis tik teip mažai, juog apie tai nei kalbą niekas neužvedė. Žirgo dažas timsras, priminė Romanui lepiąją žirgų veislę, ir dėlto apžiūrėjęs žirgą, jisai nelabai ir užsipoilė ant pirkimo, ypač kada ir vienas ir kitas iš numanančių vyrų patarė, nenurazdami nieko pranokaus.

— Na, aš neatsisakau nuo žirgo pirkimo, — kalbėjo Romanas tarpu kitų. — Tu teip jį išgyrei, juog aš tik vien dėl to, kad žinoti ką vertas tavo gyrimas, o jau pirkiau žirgą; bet tiesą turiu pasakyti, juog žiūrėdamas dabar ant jo aš mislyju, juog vargiai bo jis ap lenks ant greitumo mūsų tyrinius žirgus, o ką jau tri vaunumo, tai nuo jo tokio nei reikalauti nereikia.

— Ka! ka! ka! — užkvatojo šale Romano stovėdamas svečias ir giminė jo, Lucko kunigas. — O Arminas da vakar prisiegavo, juog mūsų kampe kitą tokį ant greitumo žirgą nei nerastum.

— Tai jau jis truputį perdaug išgyrė, bet... turi žirge kas-nor ir gero būti, kitaip Arminas jį man ne pirštų teip, — pertarė Romanas giminę.

Arminas, sale stovėdamas, negalėjo nusteigti ant vietos, išgirdęs šitas kalbas. Vienok kaipo pratęs viso prekys jisai ūmai save sutvarkė ir nuolaidžiai at sakė:

— Augštas kunige! Tavo akys matė ir geresnių žirgų, apie tai męs visi žinome. Tavo akys teip aštrios, juog jos skersai kiekvieną daigtą mato. Ir tiesa, juog šitas žirgas dabar, kol jis pas mane, ne kam vertas. Bet užsitikėki ant manęs, kada jis pateks į tavo rankas... tai jis taps tokiu, juog jam lygų vargiai bo rasi, o jeigu ir rasi, tai tik vieną ir mano paties atvestą žirgą.

— Klausyk, kaip jis limena! — apvertė kunigas Lu-

ckų gardo Romano patėmyjimą ant Armino kalbos. — Jau dabar žirgas ir ne geras. Jau ir pasenęs pas tave taps tokiu, kad jau antrą ir nerasi beveik... Kad jis nemistų! Aš jį nestatau greta nei su vienu iš mano dešimties rinktų žirgų.

— Girdi! — atsiliepė jisai į Arminą. — Nori leisti lenktyn savo tą išgirtąjį žirgą su vienu iš mano rinktų? Jeigu nori, statysime laižybas.

— Ij, širdele! Žirgą vaikyti dėl tuščio nieko aš nenoriu, — atsakė Arminas lėtai, kaip ir nusiminęs. — Bet jeigu kas būtų sekęs gerai jį, tai būtų patėmyjęs, juog išgirdęs apie laižybas Arminas visas subruzdėjo; ir juog akys jo užvirė, blykstelėję, kaip užverda akys katino, kada jis neatsargią pelę pamato per vieną gerą šokį atstui nuo savęs.

Ir Lucko kunigui ir kitiems pasirodė, juog Arminui lyg trūko drąsos ant lenktynių, dėlto mynioje svieto atsiliepė ir čion ir ten balsai apie tai, juog Arminas išsigando, juog bijo. Balsai šitie pridavė da daugiau drąsos Lucko kunigui ir jis su neslepamu išjuokimu atsiliepė į Arminą:

— Kam dėl tuščio nieko? Mudu galime sukirsti iš tokių laižybų, iš kokių tik sveikas maloni, kad ir iš šimto grivnų.

— O aš da šimtą nuo savęs pridėsiu, ypač jeigu kunigaikštis Romanas leis ant lenktynių vieną iš savo rinktų žirgų, — atsiliepė Tauravos kunigas. — Ak sveikas gyreisi, juog antrą tokį žirgą kaip tavo n'ėšą visoje apygardėje.

Tarpu apstojusių aplinkui vyrų pakilo vėl visokie šuksmai. Iš jų vienas, siekdamasi perrėkti kitus, šaukė:

— Armine, kirsk! kirsk! Bet tik ant trumpo kelio. Tai iškirsi. Kirski ne daugiau, kaip ant poros dešimčių varsnų.

— Kirsti, širdele, tai lengvas dalykas, — atsiliepė ant galo ir Arminas lėtai, kurį jo atsiliepimą lydėjo linksmi šuksmai svieto, menančio, juog jis bijo laižybų. — Kirsti galime, — traukė toliaus, nežiūrėdamas ant šuksmų Arminas, su rūstum jau dabar veidu, — bet ne mažiau, kaip iš trijų šimtų grivnų. O pinigų sudėti tuojau į rankas bajoro Vladislavo. Ot, tai bus viena. O antra, aš prastas raitelis, dėlto ant mano žirgo jos ot šitas mano tarnas, — baigė Arminas, rodydamas į laibą ir gana liesą vaikną kaip aštuoniolikos metų.

— Da tu užsimanytum katę pasodinti ant savo žirgo, — šiepdamas atvertė Turovo kunigas. — Teip ir kiekvienas norėtų. Ne paikas ir tu. Palengvintum savo žirgui aplenkimą.

Aš, širdele, suvis ir nemislyjau palengvinti našta savo žirgui, — atvertė Arminas. — Aš tik dėl to, juog...

— Snekėki sveikas: nemislyjei! — pertarė Turoviškis.

— Na, jeigu teip jau įsistojate ir bijotėsi palengvinimo, tai ir sveiki sodykite ant savo žirgo tokį-jau vyrą dėl lenktynių.

— A! Gerai sakai! — paskubino dabar pridėti savo dalį Lucko kunigas. — Suaugęs vyras led-neled dalaiko ant mano žirgo, o tu rodyji man sodinti ant jo vaikiščią. Klastuti! — Kytras tu labai. Tu iš sykio suprat, juog ant lenktynių aš leisiu gerą žirgą, o leidęs tokį, turėsiu ant jo pasodinti ir gerą vyrą, ne vaikiščiapiemenį. Tavo žirgą suvaldys ir piemuo, ot tu ir dabar ant to, kad klasta, iškirsi laižybas.

— Suvis ne tai! Suvis ne tai! — rėkė ranka mosčėkaudamas, kaip ir gindamasi, Arminas. — Tegul ant mano žirgo jotų ir svarbus vyras, bile tik aš galėčiau ant to vyro užsitikėti, kaip aš užsitikiu ant savo tarno.

— Tai tu leiski joti vieną iš pulko vyrų, — mokino Lucko kunigas.

(Toliaus bus.)

NAUJIENOS.

Isz visur.

KARE MASKOLIU SU JAPONAIS.

Liepos 3 d. Admirolas Togo praneša, juog 27 d. Birželio prie įeigos į Port Arthur susidūrė su rusiška flota ir po karštam mušiu nusisekė japonams nuskandinti vieną laivą, buvusį ant sargybos; drauge su tuom laivu nuskendo vienas oficerias ir 14 marininkų.

30 d. Birželio, Motien Pass. Šią vietą maskoliai apleido be jokio šuvis, matydami ateinant japonus. Kaip rodos, maskoliai traukėsi į Liao Yang, bijodami susiremti su japonais ir pralošti; užtat ir apleido Motien Pass tvirtynę be jokio atsispyrimo. Iš priežasties, kad lietūs ant kokio laiko apsisotojo, japonai pradeda ištikrųjų ant maskolių armijos eiti.

Petrpilė, Liepos 4 d. Maskoliški agentai nupirko naują povandeninį laivą Protector čionai Amerikoje, kurį dastatė ant švėdiško laivo Fortuna į Kronstadtą. Šis povandeninis laivas yra naujai išrastas Amerikoje ir labai naudingas dėl karės ant vandens. Maskoliai žada aną prijungti prie Vladivostoko flotos. Kad tik nenustvers ano japonai, teip kaip su kitais laivais kad atsitiko! Iš Petrapilės eina paskalos, buk Didis kunigaikštis Boris tapo ištremtas į Archangelską už tai, kad susipešė su jenerolu Kuropatkinu. Tas vienok nėra užtvirtinta; tik tiek yra žinoma, kad Didis kunigaikštis tapo perkeltas į Mukden'ą iš priežasties susipykimo su vienu pulkauninku.

Petrpilė, Liepos 3d. Iš šio distrikto šiandien tapo sumobilizuotas pirmas korpusas maskolių armijos. Si armija bus siūsta pas Kuropatkiną, kuris tų kareivių specialiai prašė caro; jie bus statyti ant pirmos ugnies.

Petrpilė, Liepos 2 d. Angliški laikraščiai rašo, juog caras su savo rodininkais pradeda užgana daryti savo padonams, bijodami, kad pasibaigus kare su Japonija neprasiidėtų karė pačioje Rosijoje tarpe jų padonų. Kaip ženklą palinkimo prie žmonių jausmų paduoda angliški laikraščiai faktą sugražinimo lietuviams spaudos lotyniškomis litaromis. Sako, lietuviai, būdami skaitliu apie tris milijonai, katalikiško tikėjimo, prašo per ilgus metus caro, kad sugražintų dėl jų spaudą, vienok nieko negalėjo išgauti. O tik dabar, laike vainos, teikėsi tą pavelyjimą duoti. Teisybė, kad ne ši vaina, tai mėš leituviai vargiai ką būtume gavę.

Abessinija (Afrikoje).

Tie amerikiečiai nebereikalo yra laikomi už didžiausius pramušgalvius ant svieto. Kur jie neatsiduria! Neseniai rašėme apie amerikietį, Ion Perdicaris, kuris, bekeliaudamas po Afrikos tyrus,

pateko Morokko'je į nuožmaus Raisuli'o rankas. Reikėjo Suvienytoms Valstijoms pastatyti visą savo energiją, nušunčiant kelis kariškus laivus į Tangier'į, o Morokko's sultonui prisiėjo duoti Raisuli'ui \$50.000 pinigais ir pavesti jo valdžiai tris provincijas, kad Ion Perdicaris atgautų liuosybę.

Štai dabar vėl laikraščiai praneša apie vieną amerikšką „porelę“ iš St. Louis, kuri užsimanė perkelti skersai ir išilgai visą Abessiniją. Reikia nepamiršti, kad Abessinijoje ikšiol da nėra geležinkelių, nė gerų muštų kelių. Kelionė būna atliekama ant nugaros verbliūdo. Be to da oras toje šalyje neapsakomai karštas.

Taigi tokiose aplinkybėse tiedu amerikiečiu keliavo ikšiol nuo pereitų metų Spalių mėnesio. Bet drauge jiedu keliavo tik iki Pokum, o paskui vyras patraukė į vieną pusę, o jo moteris — į kitą. Mrs. W. McMillan (toks jos vardas) jau baigia savo kelionę ir dabar yra Londone. Sako, labai didžiuojasi, kad ji pirmutinė iš „baltveidžių moterių“ perkeliavo nuo rytų į vakarus visą Abessiniją, buvo sostapilėje Adis Abeba ir matė jos cieciorių Meneliką.

Armenija (Turkijoje).

Pagal paskutinius žinias, Anglijos ir Prancūzijos konsulių suteiktas, pasirodė, kad turkai paskutiniame savo užpuolime ant krikščionių armėnų nugalabyjo 6000 žmonių. Dvidešimts kaimų tapo sudeginta ir su žeme sulyginta. Europos viešpatystės, užsistodamos už armėnus, pareikalavo nuo Turkijos sultono atlyginimo nuskriaustiems ir užmuštųjų šeimynoms. Sultonas pasizadėjo tai padaryti, bet ar išpildys, tai kitas klausimas! Turkas, spiriamas, viską prižada, bet beveik niekad prižadėjimų nedalaiko. Jau sykį toms pačioms viešpatystėms priketino užvesti atmainas ir geresnę tvarką Macedonijoje, bet Macedonija tų naujų įvedimų ir po šiai dienai laukia.

Trys karalystes laukia įpedinio.

Trys karalystės: Oliandija, Italija ir Maskolija, laukia įpedinių, kuriais jų karalienės žada jas apdovanoti šią vasarą.

Maskoliškoji karalienė laukiasi ateinantį mėnesį. Ta esanti svarbiausia priežastis, dėlko caras ikšiol neatsidūrė Mandžurijoje — kariauti su japonu. Laikraščiai vienok skelbia, kad carienės ligai laimingai perėjus, Mikalojus II tikrai važiuosęs į karės lauką. Gvardijos pulkas, Preobraženskij vadinamas, jau yra parengtas važiuoti į karę drauge su caru. Tas pulkas yra seniausias visoj maskoliškoj armijoje, nes tai pirmutinis pulkas, kurį da Petras Didysis, sugrįžęs iš užrubežio, įkurė pagal europišką madą.

700 emigrantų paskendo.

Garlavsi Savia, atplaukęs į prieplauką Grimsby, atvežė 28 pasažierius, išsigelbėjusius nuo paskendusio netoli Anglijos kranto laivo Norge. Norge buvo garlavis Skandinaviškai-Amerikoniškos linijos ir plaukiodavo tarp Kopenhagen ir New Yorko. Paskutinį kartą jis išplaukė iš Kopenhagen'o 22 d. Birželio, paėmęs per 700 emigrantų. Matrosų ir šep tarnų buvo ant jo apie 70 ypatų. Kelionė išsyk buvo gana laiminga. Bet 28 d. Birželio, rytmetį, laivas netikėtai užplaukė ant povandeninio akmenio, kuris pramušė didelę skylę laivo sienoje. Pradėjus laivui skęsti, matrosai nuleido valtį, į kurią susėdo kone visi pasažieriai. Ant nelaimės didelės vilnys tuojaus apvertė 6 valtį ir keli šimtai žmonių tuojaus nuėjo ant marių dugno. Tik tai dvi valtys išsiliko, ir jose buvusius pasažierius, po kelių dienų plaukiojimo po maris, užtiko garlavis Savia ir atvežė į Angliją. Pagal tikrą apskaitymą suvirš 700 žmonių paskendo. Daugiausiai tarp paskendusiu buvo finų, danų ir švedų, kurie važiavo į Amerikos Suvienytas Valstijas jieškoti duonos kąsnio.

Gvultu isz vare zokoninkes.

Paryžius. 2 d. Liepos mieste Nantes atsitiko didelės peštynės iš priežasties uždarymo moteriškų klostorių. Išgirdusios minyškos apie valdžios užmanymą, išvaryti jas iš klostoriaus, užkalė langus ir duris, kad policija negalėtų įeiti. Miesto meras-gi apart policijos pasikvietė čielą batalijoną pėkštinkų ir dragunų skvadroną, bet negalėjo priverst zokoninkų jiems pasiduoti. Tasyk meras pašaukė ugnegesius, kurie pradėjo iš visų pusių laistyt klostorių. Tokiu budu zokoninkės buvo priverstos pasiduoti. Insitrenkus į vidų policija, turėjo išnešt ant rankų zokoninkes, nes tos iš liuosos valios nenorėjo apleist savo namų.

Teip tai prancūzai elgiasi su nekaltomis ypatomis ir savo viengentėmis.

Pavare 211 studentu.

Iš Charkovo rašo: — 211 studentų tapo pavaryti iš technologiško instituto, be jokių tiesų sugrįžimo į tą patį institutą, o 69 su daleidimu po tūlam laikui vėl pastot į tą patį Charkovo institutą. Snipukai sudarė surašą dar ant 271 studento. Yrą technologiškame institute 1200 istudentų. Kas akyviausia šime atsitikime, juog šitie studentai tapo pavaryti be jokio sūdo ir be moksliško komiteto apsvarstymo — instituto direktoriaus Sillerio užteko vieno paliepimo.

Isz Amerikos.

Lenku kun. Lenarkevičius pasimire.

Shenandoah, Pa. Subatoje, 2 d. Liepos, pasimirė čionai lenkų prabaščius, kun. Juozapas Aleksandras Lenarkevičius. Turėjo jis 64 metų amžiaus. Paėjo iš Lenkijos, netoli Varšavos; į Ameriką atėjo metuose 1867 ir apėmė lenkų parapiją New Yorke ir Brooklyne, kur išbuvo iki metų 1872. Nuo ten tapo perkeltas į Philadelphia, Pa., iki metuose 1877 apėmė lenkų parapiją Shenandoah'ryje, ant vietos ikitol buvusio kun. Strupinskio. Kun. Lenarkevičius buvo meilingas žmogus ir savo parapijonų mylimas. Laidotuvės atsibuvo Sereidoje su didele iškilme.

Ant vakacijų in Europa.

Atlantiški laivai niekuomet tiek keleivių nepergabeno iš Amerikos į Europą, kaip šime laike, kada šipkortės tokios pigios. Daugelis žmonių atvažiuoja geležinkeliu ir grūdas ant šipų, važiuojančių Europon. Yra tai daugiausiai airiai ir vokiečiai, o teip-pat ir italų, lenkų ir ungarų. Bet tik reti iš jų pasitaisę Ameriką ant vis palikti. Didesnė dalis tų žmonių yra tokie, ką padirbo čion kokius du ar tris metus, o pasidarę kiek pinigų kasyklose arba fabrikuose, važiuoja ant atsigalvavimo atgal į tėvynę, atlankyti gimines ir pažįstamus. Šipkortė agentai sako, jeigu pigiosios prekės pateks dar ant ilgesnio laiko, tai iškeliaujančių skaitlius dvigubai pasididins. Pirma buvo prekės 30 ir 40 dol., dabar tiktai 15 dol. Amerikos kolegijų studentai teip-pat dikčiai naudojasi iš progos ir išvažiuoja, idant vasarą Europoj perleisti.

Parako fabrikas pavojuj.

Ferndale parako fabrikas, gulintis į šiaurę nuo Shenandoah'rio miesto, vakare 1 d. Liepos žaibo ištiktas tapo. Fabrikas, kuris yra savastim du Pont Powder kompanijos iš Wilmington, Del., prilaiko apie 1000 bačkučių parako. Darbininkai, nepaisydami ant pavojaus jų pačių gyvasčiui, pernešė paraką į ištikimą vietą ir užgesino ugnį.

Anglies gisla rado.

Gordono miestelis, Pa., kurio apielinkyje visi kasyklų darbai jau pirmo kių 9 metų pasiliovė ir kuris iš tos priežasties jau kone visiškai išnyko, dabar vėl atgyti pradės, nes apstinga anglies gisla neseniai ten atrasta tapo. Philadelphia & Reading kompanija per kelis mėnesius aname apielinkyje grėžimus darė, o dabar užėjo ant gislos 11 pėdų storumo, turinčios labai gerą anglį. Darbai prie pabudavojimo kasyklos tuojau pradedami bus.

Darbai sumažėjo.

Philadelphia, Pa. Baldvin dirbtuvė itame mieste, kuri laike pusės metų pabudavojė 1000 lokomotivų, dabar teip

pritrūko orderių, kad turėjo iš savo 10 tukst. darbininkų 4.000 ant nepaskirto laiko paleisti.

Nusudytas ant smerties, pats pasikore.

Pottsville, Pa., 2 d. Liepos. Jurgis Baltruškevičius, kurs pereitą nedėlią ant pakorimo nusūdytas tapo už nušovimą savo pačios, vakar po pietų pats savo kalinyje pasikore. Jis naudojosi iš audimo galo, atplėšto iš savo patalynių, kurį susukęs į virvę užkabino ant savo kalinio durių. Zinia apie tai tapo tuojaus per telefoną apreikšta jo familijai Coloradoje, Pa. Vienas jo sunų lavoną pas save parvežė ir palaidos šale grabo motinos.

Atvers naujas kasyklas.

Keturi tukstančiai darbininkų ras uždarbio keturiuose naujose kasyklose, kurias Readingo kompanija laike ateinančių dviejų metų Shenandoah'rio distrikte atidaryti ketą. Kasyklos bus vadinos Wadesville, Heckscherville, Pottsville ir Tamaqua kastynės.

Bedarbes Alabamos szejte.

Birmingham, Ala. 7500 anglekasių, prie unijos prigulinčių, pametė darbus įvairiose kasyklose ano distrikto. Jie laukia sutaisyto naujos darbo ir užmokescnio sutarties, nes senieji jų kontraktai su 1 d. Liepos pasibaigė. Kasyklos ir liejinyčios yra prisigatavyjusios ant ilgesnio laiko bedarbės ir rodos, kad sutarimas tarp darbininkų ir darbo davėjų daug sunkenybių darys. Daugelis liejinyčių teip-pat tapo uždaryta, kaipo pasekmė bedarbės kasyklose.

Užpirko kasyklą.

Wilkesbarre, Pa. Vėl viena dide kasykla šitame distrikte perėjo į rankas anglių trusto. Warrius Run kasykla, prigulinti prie savistovinčios kompanijos, tai yra prie kompanijos, neprisiršusios prie viską valdančiojo trusto, tapo šiose dienose parduota Lehigh anglių kompanijai. Naujoji kompanija, kuri savina ir Lehigh Valey geležinkelį, turi už gspadorius milionierius Vanderbilt'ą, J. Pierpont Morgan'ą ir kitus New Yorko milionierius. Parduotoje kasykloje dirba apie 500 vyrų, išimdami kas dien 700 iki 900 tonų anglies. Sakoma, naujieji savininkai įves daug pagerinančių įtaisymų, teip juog žymiai daugiau anglies išimti galės, ne kaip ikišiol.

Milionierius dirba už darbininką.

San Francisco. Ant geležinkelio stacijės ties Oakland dirba milionierius Charles Chauncey Sillman už paprasą darbininką, gaudamas algos 70 dol. ant mėnesio. Jis turi apie 6 milionus dol. turto ir yra sunus milionieriaus James Stilman iš New Yorko, kuris valdo 40 milionų dol. Jaunasis milionierius nori geležinkelių biznį nuogrūnčiai išmukti, pradėdamas nuo paprasto darbininko iki prezidento. Kokį laiką dirbo jis prie rėlių dėjimo, o dabar pristatė jį prie tavorų sukrovimo krautuvėse.

Isz Colorados.

Cripple Creek, Colo. Sudžia, pertyrinėjusi kelių mainierių smertį, kaltina už juos prezidentą ir sekretorių Vakarinės anglekasių federacijos, Charles H. Moyer ir W. D. Haywood, podraug su jais ir 30 kitų unionistų mainierių; bėla tapo ant 10.000 dol. paskirta.

Prezidentas Rooseveltas galiausiai paskyrė komisiją pertyrinėjimui pasilaikymų Coloradoje. Tvirtinama, kad gubernatorius Peabody ir vietinė valdžia perzengė savo urėdiškas tiesas, besiauzdami prieš unionistus mainierius.

Pranešama, kad du nužiurėtu anglekasiu, ištyrinėjimū priskverbtu, prisipažinę kaltu ano dinamito paplašinimo ties Independence.

Isznaudojimas darbininku.

York, Pa. 120 darbininkų, dirbančių prie laukinių miesto darbų, pametė darbą, sakydami, kad kontraktieriai juos perdaug lupą. Darbininkai, kurie savo reikalus kontraktierių pardavinyčiose pirkti turėjo, pasakoja, kad ten nuo jų atlupo trigubas prekes; teip, paveizdan, už bonkutę alaus, 5 centų vertės, turėjo užmokėti 15 centų; už duoną, mėsą, kiaušinius, sviestą ir tt. turėję lygiai brangiai mokėti ir teip savo uždarbį vėl atgal į kontraktierių kišenių sukišti. Daugiausieji anų vyrų iškeliauvo jau į New Yorką ir Philadelphiaj. Jų vietas užima italai, nigeriai ir neseniai pribuvę ateiviai.

Trukis sustojo ties deganciu tiltu.

Philadelphia, Pa. Pasazieriniam trukiui, važiuojančiam iš šito miesto į Newton, atvažiauvus ties Neshaming Creek, pamatė, kad tiltas, per kurį važiuoti reikia, liepsnose stovi. Kadangi jokių gesinimo įtaisų neturėjo, tai neliko nieks kitas, kaip žiurėtis, vienam šmotui po kitam apdegusiam į vandenį nuvirstant. Anas tiltas buvo 200 pėdų ilgas ir pabudavotas 1878 metuose. Pasazierius vežimais nugabeno pas kitą geležinkelį.

Jurine angis,

New York. Pasazieriai, atkeliauvusieji su garlaiviu Lorraine, 1 d. Liepos, pasakoja apie negirdėtą sutvėrimą, kurį matę jurėse 26 d. Birželio. Jurinė angis, kaip ją vadina, pasirodžiusi vos 400 mastų atstu, orui esant gražiam ir ju-rėms ne labai sujodus. Keleivių atyda tapo patraukta per išmetimą vandens per aną sutvėrimą. Jis plankiojo paviršium ir kartais per tris mastus savo milžiniško kuno iš vandens iškėlė. Ilgį to sutvėrimo sprendė ant daugiau kaip 15 mastų.

Baisus gėlimas! Reumatizmas, kaulų gėlimas, neuralgija, lumbago etc. Vis tai iš tos pačios šaknies. Daro skaudėjimus ir išnaikina viekas. Pagelba yra Dr. Riether'o Anker Pain Expeller. 25c. ir 50c.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGŽDE“ — THE STAR

official organ of

Lithuanian R. C. Alliance of America

published every Friday at 15 W. Oak St., Shenandoah, Pa., and 223 Roebing St., Brooklyn, N. Y. by Lithuanian Catholic Publishing Company

Rev. A. M. Milukas, Pres. and Sec'y, who is also Editor.

Rev. P. ABROMAITIS, Treas.

All communications must be addressed:

Lithuanian Catholic Publishing Company
Shenandoah, Pa.

SUBSCRIPTION \$2.00 A YEAR,

to members of „R. C. A. of A.” \$1.20

Rates of Advertising:

One inch once.....\$0.50

One inch one month.....\$1.00

One inch per year.....\$10.00

Sanvaitinis Laikrasztis

„ZVAIGŽDE“

iszeina kas PETNYCZIA. — Kasztuoja ant metų \$2.00, į Lietuvą ir Susivienijimo L. R. K. A. sąnariams \$1.20.

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

Lithuan. Catholic Pub. Co., Shenandoah, Pa.

Telephonas, Nr. 164.

Katalikizkos Naujienos.

Pereitą savaitę Philadelphiaj laikoma buvo „pirmutinis Pensylvanijos Katalikiškų draugysčių „Susivienijimo“ susirinkimas.

Užduotis susirinkimo buvo — išrinkti delegatus į „visos Amerikos Katalikiškųjų draugysčių“ seimą, kuris įvyks Detroito rugpiučio mėnesyje.

Laike susirinkimo, kurio prezidentu buvo pats arkivys., Ryan, galėjo delegatai pasiklausti gražių skaitymų.

Tarp kitų kun. J. Kirlin skaitė apie „paardymą moterystės ryšio“ (divorce); kun. H. T. Drumgoole — apie „ateivystę“; kun. H. J. Heuser — apie „tyrinėjimus Biblijos“; daktaras J. Crowne iš New Yorko — apie „R. Katalikiškąją Istoriją“.

In San Francisco užvažiuo pakeliui vyskupas Costamagna. Važiuoja jis in Italiją, kur bus visuotinas susivaziavimas perdėtinių Salezijonų zokono.

Vyskupas Cortamagna yra pagarsėjęs savo pasekmingomis missijomis Patagonijoje (Pietinėj Amerikoje).

Numirė Manillėje arkivyskupas, Guidi, apaštališkasis Filipinų delegatas. Pirm dviejų metų nusiuntė jį popiežius, Leonas XIII, į Filipinus, idant būtų tarpininku tarp Amerikos valdžios ir zokonių, kuriuos amerikiečiai spyrė parduoti savo laukus. Per tarpininkystę arkivyskupo Guidi, 403.000 (keturi šim-

tai ir tris tūkstančiai) akrų žemės, prigulinčios Filipinų zokoninkams, tapo parduota Amerikos valdžiai už \$7.250.000 (septynis milijonus ir du šimtu penkiasdešimt tūkstančių).

Mgr. Augustas Guidi buvo didžio mokslo žmogus ir turėjo didelę įtakmę Vatikane prie Leono XIII. Kur reikėdavo atlikti kokius svarbesnius reikalus, tai popiežius vis siūzdavo arkivyskupą Guidi. Jo mirtis 52 metuose amžiaus yra didis smūgis Bažnyčiai.

Amerikiečiai teip-gi jo gailauja, nes, girdi, da nevisi klausimai ant Filipinų su zokoninkais užbaigti, o apie jį gub. Taft nekarta, girdi, labai prielankiai atsiliepdavęs.

Mgr. Guidi turėjo būt paskirtas į Washingtoną už apaštališkąjį delegatą į vietą Mgr. Falconio, kuris jau mėnesis kaip išvažiuo į Rymą.

Belgija, tai katalikiškiausia šiandien šalis ant svieto. Katalikiška vienybė čia teip užlaikoma, kad jokios priešingos partijos negali paimti viršaus. Dvidešimt metų, kaip valdžia be pertrūkio pasilieka rankose katalikų. Nors paprasta katalikams būna užmėtinėjama, būk jie suvaržą liuosybę, nesirūpiną apie šalies gerovę, paveda kapitalistams skriausti darbininką ir tt.; vienok tai yra neteisybė. Ypač tas yra neteisybė sulyg Belgijos katalikiškų veikėjų. Paklausykime, ką kalba apie savo partijos darbus justicijos ministeris Julius Van den Heuvel.

Katalikiškoji partija įgavus valdžią teisingai įvykdo savo programą, kurioje yra pakajus ir veiklumas. Pakajų mes norime užlaikyti suteikdami tikrą liuosybę konstitucijos pripažintą. O ta liuosybė kaip mes ją suprantame tai ne paviršutinė liuosybė, bet tikroji ir veiksmoji. Katalikiškoji partija tai ne kokia savyje užsidariusi ir sektiška kuopa, sutikmėje su konstitucija ji nori, kad įvairūs išpažinimai liuosai galėtų parodyti savo doriską ir draugijiską veiklumą. Tokiu būdu katalikai pripažino liuosybę mokinti. Da-gi norėjo kad ta liuosybė būtų pasekminga, todėl padėjo įvairioms protestantiškoms sektoms atidaryti ir užlaikyti mokyklas.

Pakajaus teipgi jieškojome, sutaikindami darbdavius su darbininkais; rūpinomės prašalinti arba nors sušvelninti ekonomišką kovą, sutvarkindami prietikius tarp kapitalo ir darbo. Ir mūsų darbas nepasiliko bergždžiu, teip, kad neseniai vienas priešininkas, p. Destrée, pripažino Bute, kad jau galima būtų susstatyti „darbo kodeksą“ iš tų įstatymų ir padavadyjimų, kurie buvo išleisti per katalikų rūpestį.

Ant draugijos dirvos mūsų veiklumas nebuvo mažiau vaisingu. Parūpinimas paskolės, įvedimas darbininkams pensijų, pagaminimas pigių gyvenamų namų

ir tt., ką-gi tai zenklina, ar tai ne raginimą prie veiklumo ir atsiziūrėjimo ant ateities?

Ar da kalbėsime apie mūsų dailos darbus? Pacikite truputį keliu, o ant kiekvieno žingsnio jūs patėmysite valdžios ranką, kuri gina, taiso ir daugina mūsų tautišką dailos ir paminklų turta.

Ant galo, mūsų valdžios rūpestingumo apie šalies gerovę ar-gi tai nematyti dideliuose darbuose ant marių krašto ties Gand, ties Anversa, kurie teip didelę įtakmę turi ant mūsų vaizbos? Kaip svetimtautis atsilankys 1905 metuose į Liege, jis tars: „Bet-gi iš tikro Liege's paroda yra graži!“ O jei jis nuvyks toliau šalies pamatyti, jis su pasistebėjimu sušuks: „Bet šitas visas kraštas yra tuovieni milžiniška paroda, per kurią apsireiškia pakajus ir veiklumas, iš kurio naudojasi Belgija!“...

Korespondencijos.

CHICAGO, ILL.

Pasitaikė man proga keliauti į Chicago. Mums Pensylvanijos žmonėms tokios kelionės ne smagiausios: kaštuoja daug pinigų. Jei nori gauti gerą truckį, tai reikia dar primokėti kiek. Ir teip iš Shenandoah'rio į Chicago važiuodamas turi dvidešimtinę patietis tik už nuvažiavimą. Tokį pinigą kad uždirbti, reikia gerai paprakaituoti. O čia atėjęs prie bilietų (tikietų) pardaviko pamatai, kaip tavo uždirbti doleriai tik sumirgėjo 'jo rankose ir jau jų nėra.

Na, ale tiek to. Važiuoju į Chicago per Pittsburgą. Po čielos paros važiavimo išlipova jau Chicagoje. Kolei davaziavome staciją, truckis suvirš gal pusę valandos drožė per tą miestą. Taigi galima numanyti jo dydį.

Chicago turi per 2 milijonu gyventojų; miestas užima — kvadratinų mylių. Nuo vieno galo miesto į kitą truckiu reik važiuoti 2 valandas. Tuose miesto pakraščiuose ir priemiesčiuose išsisklaidę mūsų broliai lietuviai. Sako, lietuvių esą Chicagoje į 30.000. Gražus tai burelis, ale išbarstytas po visus pakraščius tame dvimilijoniniame mieste nyksta kaip lašas marėse.

Galėjau tris dienas paviešėti Chicagoje, taigi pasiryžau kuodaugiaus patirti apie chicagiečius lietuvius. Dėlto nuvykau į ten, kur prasidėjo viešas lietuviškasis gyvenimas Chicagoje — į šv. Jurgio parapiją, pas kleboną kun. Kraučiuoną.

Kun. M. Kraučiuonas, vidutinių amžiaus kunigutis, beklebonaudamas per vienuoliką metų Chicagoje išstatė didžiausią lietuvišką bažnyčią. Gerų matyt ir parapijonų bėsama, kad netik didelė, ale ir išpuošta kuogeriausiai ta bažnyčia. Pastatyta ji gotiškame styliu je (kryžiavas gotikas su vienu bokštu) ir žiurinėiam (ypač iš šono) primena gar-

sią Kolonijos katedrą. Gerus architektorius turėjo klebonas. Ilgio bažnyčia turi 164 pėdas, pločio 70, o per kryžių 85. Bokštas turi augščio 164 pėdas, bokšte įtaisytas laikrodīs ir keli varpai.

Teko man girdēt skambinant visais varpais už numirusį. Neapsakytai malonus ir gražus varpų gaudimas. Bažnyčioje yra sėdynių 1200 žmonių, o stovinių teip-pat tukstančiui bus vietos. Nedėlioje per dievmaldystę, kurie nori sėdėti, o nėra išsimokėję mėnesinės, turi mokėti po 10 centų už sėdynę. Sv. Jurgio parapija suorganizuota 1892 m., kada žmonės su tuometiniu klebonu kun. Jurgiu Kolesinsku nupirko lotus. Dabartinis klebonas dar darpiko kelis lotus ir parapija turi iš viso 17 lotų žemės. Cia yra jau pastatyta murinė bažnyčia, tikra katedra, kuri su vargonais, sėdynėmis ir altoriais ir pamaliavojimu kaštuoja per 130 tukstančių dolerių, murinė klebonija kaštuoja 15.000 dol. ir medinė mokykla, buvusi iš pradžių bažnyčia, vertės 7.000 dol. Už lotus užmokėta į 15.000 dol. Yra da užtekinai vietos pastatymui ruimingos mokyklos, teipgi seserų mokytojų namo. Kad tie triobesiai bus pastatyti, liks dar diktas žemės gabalas parapijinės mokyklos vaikams žaisti (bovytis) laike rekreacijos.

Ant visos bažnytinės savasties yra dar 45.000 dol. skolos, kurią numazinęs klebonas žada statyti murinę mokyklą. Parapijinėje mokykloje mokina sesers iš lenkiško zokono Nazaretiečių. Mokytojos yra lietuvaitės. Mokina lietuviškai, angliškai, o norinčius ir lenkiškai. Kožna sesuo už mokinimą gauna po 25 dol. ant mėnesio. Tuos bet pinigus negali sau pasilikti, ale atiduoda zokonui, kuris jas užlaiko ir priglaus senatvėje, kada negalės dirbti. Viso yra 3 sesers mokytojos šv. Jurgio mokykloje. Mokina jos 3 kliasose apie 170 vaikų ir mergaičių. Be to dar sesers apskalbia visas bažnytines drapanas ir išpuošia bažnyčią. Bažnyčia, jų globoje esanti, išrodo kuogražiausiai: ant altorių viskas blizga, žolynai, gyvi ir padaryti, kuogražiausioje simetrijoje sudėti. Vaikai prie mišių tarnaujantie parėdyti, net miela žiurėti. Mokyklos vaikai, atėidami su seserimis ant mišių kas rytas, pasielgia kuogražiausiai, meldžiasi, matyt rupestingai savo mokytojų išmokyti.

Kun. Kraučunui, šv. Jurgio parapijos klebonui, priguli garbė, kad jis pirmas, tokią gražią bažnyčią, katedrą išstatęs, pakvietė sau į pagelbą zokonines seseris, kurios padeda jam statyti dvasišką bažnyčią širdyse jo parapijos vaikelių. Dieve duok, kad ir kitur ta pati tvarka atsirastų. Dieve duok, kad veikiaus įsikurtų lietuviškas seserių klioštorius, kurs darbuotųs vien Lietuvai ir lietuviams ant naudos.

Reikia atiduoti prigulinčią šlovę ir parapijos vargamistrai p. A. Pupkevi-

čiui, kurs turi išmokinęs gražų chorą iš suaugusių vyrų ir merginų, ką gieda per sumą, o teipgi malonų vaikučių chorą, kurie gieda per ankstybas mišias ir mišparus nedėliomis, o teipgi šiokiomis dienomis. Niekur negirdėjau teip gražiai sutariančių vaikelių balsų, kaip šv. Jurgio bažnyčioje, Chicagoje.

Kn. A. M.

DETROIT, MICH.

Visai mažai atvyksta į čionai lietuvių iš kitų Amerikos miestų. Ale ir gerai daro, ba, įpatingai šimet, čion darbininko padėjimas prastas. Tik laikas nuo laiko iš Lietuvos atkeliauja pas gimines čebatuoti geltonūsiai jauni bernužėliai; o kaip-kada tenka matyti atvažiuojančias puikias lietuvaites su kelioms virvėms brangių karolių, puošiančių jų baltus kaklus, širdys pilnos vilties ir linksmumo.

Nuo 1 d. Liepos beveik visos didesnės dirbtuvės sustojo ant dviejų sąvaičių. Vienos daro tai iš simpatijos dėl darbininkų sveikatoš, idant duoti nuvargusiems per metą darbininkams progą dalyvauti ekskursijose, kurios atsibūna kas sąvaitę laike vakacijų, ar tai trūkiais ar laivais į įvairias vietas. Kitos-gi dirbtuvės likos sulaikytos dėlei stokos ordierių. Girdėdami apie tai saliuininkai, vienbalsiai sutarė, iš meilės į artimą, nuleisti nuo stiklo alaus du centų; ir teip, ką pirmiau kaštavo penkis centus stiklas šalto „nektaro“, dabar-gi, be atžvilgio, ar stiklas didelis, ar mažas, — tris centai.

Jau nuo kelių metų draugystė šv. Jurgio tris kartus bandė keltis ir pasistot ant kojų, bet vis, sutikusi netikėlių, atėistų dvasią, teipgi tris sykius vėl parkrito. Draugystė silpna, neturinti nei gero vadovo, nei konstitucijos, nei tautiško arba krikščioniško jausmo. O pereitą mėnesį vėl pradėjome vienas kitą raginti prie tautiško darbo ir, kaip pasėkmė, mitingas likos sušauktas 26 d. Birželio ant salės pas Joną Stasinevičių rytinėj pusėj miesto (East side), kur susirinko 54 ypatos ir visi likos sąnariais prikeltos iš letargo draugystės šv. Jurgio. Dabar turime viltį, juog musų ši draugystė nepairs, nes jos sąnariai visi yra tvirti krikščionys, o šliuptarnių pas mus visai nėra. Tik vienas ardytojas gero pliano yra ant šiaurinės miesto pusės; bet jau visi persitikrinom apie jo nuduotą gudrumą, arba tiesiog sakant — kvailumą, nė kiek nepaisom, ką jis berba. Net anie, kurie jam davinėdavo savo vaikus krikštyti, dabar patys jam į akis spiauna. Šį mėnesį pasirūpinsim apie konstituciją, pagal kurią kožnas turės save užlaikyti. Tik mums jau ir sarmata būtų, apsileisti musų broliams, gyvenantiems kitur mažesniuose skaitliuose, o augščiau stovintiems dalykuose tautos ir tikėjimo; arba visai apsileisti lenkams, kurie Detroite turi net aštuones

dideles parapijas su mokslaine kožnoje; turi savo seminariją ir klioštorių, daug advokatų, daktarų etc, ir dabar pirkto lotą ant devintos bažnyčios, Teisybė, jiems vyskūpas Foley daug padeda. Ale padės jis ir mums, jei teip padarysim, kaip nekurie sąnariai užprojektavo: ant ateinančio mėnesinio mitingo užprašykim klieriką A. K. Saštakaucką, kuris galės mums tautišką oraciją išdrožt ir parašys, vardan musų draugystės, kaipo pamato lietuviškos parapijos, pas D. G. vyskupą Folei peticiją, idant mums suteiktų privilegijas organizavimo parapijos, duotų mums kunigą ir kad suteiktų sekuraciją ant užpirkimo loto ir statymo bažnyčios..

Vardan visų čionykščių lietuvių, kurie, nors vėlai, atliko velykinę priedermystę, labai gražiai dėkavoju kun. J. Jankauskui už jo trisus atvažiavimo iš Cleveland, Ohio, ir išklausymo mūs' Velykinės. Berliniensis.

SHELANDOAH, PA.

* 29 d. Birželio buvo užbaiga musų šv. Jurgio lietuviškos parapijinės mokslainės. Mokslainės mokiniojas, p. Zemaitis, gražiai išmokino vaikus skanduoti eiles, o koras dailiai padainavo gražias lietuviškas dainas. Ant vakaro žmonių susirinko mažai. Ačiū p. Zemaičiui už jo darbštumą!

CHICAGO, ILL.

19 d. Birželio šv. Jurgio bažnyčioje laikė iškilmingas primicijas kun. B. Serapinas, neseniai iššvestas į kunigus St. Louis'e. Kun. Serapinas pirm čjimo į seminariją darbavosi Chicagoje ir čia turėjo savo tėvus ir gimines, o dabar yra priimtas prie Dallas dijecezijos, Texas'e, kur darbuosis dėl dvasiškų reikalų čekų ir lenkų. Už arkidijakoną primicijantui buvo kun. M. Kraučunas, o pamokslą pasakė kun. A. Milukas.

Siauliškis.

10-ta kuopa Susiv. L. R. K. A., Philadelphiaje, Pa., laikys

Susirinkima

kuris atsibus Liepos 16 d., Subatoje, 8 val. vakare, po No. 1116 So. 2nd St. Visus užprašom kuoskaitlingiausiai susirinkti, kaip prigulinčius, teip ir norinčius prigulėti.

Kuopos sekretorius.

Wm. Penn, Shaft, Pa., 25 kuopa laikys

Susirinkima

17 d. Liepos, 3 val. po pietų. Užprašom visus susirinkti, bus svarbus dalykas ant apsvarstymo.

Komitetas.

Skatykit „Zvaigžde“!

SHENANDOAH, PA.

2 d. Liepos pasimirė čia a. a. šv. Stanislovo lenkiškos parapijos klebonas kun. Juozas Lenarkevičia, pragyvenęs 64 metus. A. a. kun. Lenarkevičia buvo nevien lenkiškų parapijų klebonu, bet ir daugelio aplinkinių lietuviškų; prie jo savo laike prigulėjo ir visi lietuviai Mahanojuje ir Shenandoah'ryje. Velionis numirė po visai trumpai ligai, veik netikėta mirčia, aprūpintas šventais Sakramentais.

Exportacija (išnešimas) kun. į bažnyčią atsibuvo vakare 8 valandą, d. 5 Liepos, ant ko žmonių prisirinko labai daug. 6 d. Liepos nabašninką palaidojo iškilmingai su mišiomis, gražiais pamokslais ir prie puikiausios asistencijos, nes ir J. Ex. Vyskupas Prendegast iš Philadelphijos dalyvavo liudnose ceremonijose. Sermenyse ėmė dalyvumą daugybė lenkiškų ir kelios lietuviškos draugystės.

Lenkiškai pamokslus sakė kun. Zarek (iš vakaro), kun. Monkievič ir kun. Oleinski. Lietuvišką pomokslą sakė kun. Milukas. Kasyklos dėlei stokos žmonių, dalyvavusių palaidojime, nedirbo, taigi labai didelės minios žmonių lydėjo velionį į kapus. Dar niekad nebuvo Shenandoah'ryje tokių iškilmingų šermonių. Draugystės, ėmusios dalyvumą šermenyse, pasamdė 3 muzikantų kapelias, iš kurių viena buvo lietuviška. Kunigų, be vietinių iš Shenandoah'rio, buvo į 20.

NEWARK, N. J.

Man besilankant po Newarką, teko patėmyti dailų sutvarkinimą lietuviškos parapijos po vadovystę god. kun. Staknevyčio, vietinio klebono. Bažnyčia nors iš viršaus, teisybę sakant, akies nepatraukia, bet viduryje jos daro smagų įspūdį. Dailiai išmaliavota, atnaujinta ir ypač čystai užlaikoma.

Dabar pradėjo statyt naują kleboniją; lygšiol kunigas gyvena privatiškuose namuose. Darbas apie kleboniją prasideda tykia, be vaidų parapijonų su klebonu. Matomai to miesto lietuviai skiriasi nuo savo sąbrolių, gyvenančių kituose Amerikos miestuose, savo laigadnumu ir rimumu, nes iš Newarko mažiau tenka išgirst apie parapijonų nesutikimus, kas labai tankiai atsitinka pas jų susiedus.

17 kuopa Susivienijimo L. R. K. A., Wilkesbarre, Pa., laikys

Susirinkima

17 d. Liepos, 7 valandą vakare. ant salės Antano Genio, 243 E. Market St. Yra užprašomi visi sąnariai pribūti ir užsimokėti trečią bertačinį mokesį; teipgi yra užprašomi norintieji prisirašyti į tą garbingą draugiją.

Komitetas.

Atsiszaukimas

maskolizkos jaunuomenės apie dabartinę karę.

„Męs netik randamės dabar fatališkame padėjime, bet esame priversti auklėti prijautimą, juog gal neužilgio mūsų tėvynė Maskolija atsibus istoriškame krizise.

Perėję per ryšius, varžančius liuosybę mislies, liuosybę darbo, liuosybę sąžinės — maskolių tauta dar priversta nešt karės jungą. Ačiu politiško gyvenimo tvarkai, kokia dabar naudojamės, maskolių tauta nebuvo prileista prie nusprendimo jų likimo; trumpai matanti politika ir už nieką neatsakanti įtraukė visą Maskolijos žmoniją į kraujo ežerus tolimuose Rytuose; dabar-gi užlaikymas Rosijos garbės ir didybės puolė ant jos gyventojų; jie priversti lieti savo kraują, aukauti savo turtus, savo sūnus, vien dėlto, kad apgint Rosiją nuo jos neprietelio...

Ir šitas darbas — muštis už Rossiją, pastoj net nacionališkų daigtu... Broliai, štai atėjo dabar laikas, kada turime naudotis iš kiekvienos minutės — turime agituoti tarpe mūsų žmonių... tik ne šovinistiškoms manifestacijomis dėl išreiškimo tautos palinkimų, bet darbu, suvienyta dvasia ir supratimu svarbumo šios istoriškos valandos. Tikimės, juog šijė išbandymo gadyne nepraeis dykai sulyg išsiplėtojimo vidurinio ugio ir susipratimo Rosijos; tikimės, juog pergalėję Maskolijos svetimą, t. y. šalinį neprietelį, męs padėsime jai pergalėt ir jos vidurinį neprietelį, kuris sauvalingai elgdamasi, vienus siunčia ant smerties į bereikalingos karės legijonus, kitus į Sibyrijos užsienius. Despotiška valdžia slogina maskoliškos žmonijos kiekvieną mislies ir sąžinės jiegos apsireiškimą...

Vietoj užlaikymo atsakančios tvarkos teip didelės karalystės ir užganėdymo legališkų reikalavimų savo padonų, brutališka valdžia įsikinkius į policijos vežimą pildo ant pavaldinių didžiausias tironystes: užpuldinėjimus, areštavojimus, administratyviškus išsiuntimus Sibyrion, o viskas tai darosi vardan meilės Rossijos! Tokiu pasielgimu maskoliškas randas pats iššaukia legališkus protestus, kuriuos vėl pats stengiasi apmalšinti su įvairių-įvairiausiomis kankynėmis, kalėjimais ir kraujo praliejimu dėl nužvelgtų prasikaltėlių. Męs vylimės, juog Rossija išeis atsinaujinus po visų šios valandos sunkiausių išbandymų, ji atkariaus sau tykiu keliu, atsibudusiu per prispaudimą susipratimu savo žmonišką tiesas. Maskoliškas caras, rodos, galėtų susiprast, juog ne činovnikiškame biurokatiškame rėde guli Maskolijos jiegos, bet tautos jaunuomenėje. Tik prie vienybės caro su pavaldiniais Maskolija įgįs reikalingas spėkas savo gyvasčiai ir pradės ant galo kvėpuot pilna krūtine”.

Lenku Labdaryste.

(Atsišaukimas.)

Dieną 1 Gegužės šių metų atvyko Ryman lenkiška meldzionystė, susidedanti apie iš 500 ypatų, prie kurių prikibę ir apie dešimts lietuvių iš Seinų diecezijos atvažiavo.

Lenkai tapo priimti per šv. Tėvą ir nuo jų vyskupų perstatyti kaipo lenkai, geriausi sūnūs Bažnyčios, ir lietuvių kuopelė, iš šalies bestovinti, už lenkus pasakaityta tapo, nei pasirodė nieks pasakaityta, kad tai lietuviai, dar gal geresni sūnūs Bažnyčios, negu lenkai.

Lenkai savo draugijoje turėdami daugelį kunigų ir pačiam Ryme dar lenką penitenciejierių, galėjo kaip priguli išsispaviedoti ir šv. atlaidus apturėti. Bet nekurie lietuviai, neturėdami savo tautos kunigo, o lenkiškai nesuprazdami, grįžo Lietuvon be spaviednės ir be atlaidų.

Lietuviai, atvažiavusieji Ryman, tikrai žinojo, kad vienas kunigas lietuvis, dar neseniai iššventęs į kunigus, yra Ryme, kurio ir jieškojo, bet nemo-kėdami valakiškos kalbos, jo surasti negalėjo. Rymo lenkai žinojo, kur jisai gyvena, bet nei pasakyti, nei pašaukti jiems norėjo, dėl atlikimo jų dvasiškų reikalų. Galutinai nustojo ir bejieškojė, kada p. Monika Venckus, lietuvi kada su lietuviais, lenkė kada su lenkais, vokiečių kada su vokiečiais melagingai jiems pasakė, kad tasai kunigas lietuvis, kurio jieško, su merga į Ameriką išbėgo.

Bet melagystė netrukus išsidendė: nekurie iš lietuvių pasiliko Ryme ant ilgesnio laiko ir susijieškoję aną kunigą, papasakojo jam labdarystę lenkų ir p. Monikos ir pas kurį dabar atlieka savo dvasiškus reikalus.

Ką aš iš šalies matydamas, nutariau paduoti į „Zvaigždę“, norėdamas persergėti lietuvius, idant niekad su lenkais Ryman nevažiutuotų, nes kitais metais dar aršiaus nuo lenkų lietuviai gavo jų meldzionystėje, ir, idant atvažiavę Ryman, jieškotų sau kun. lietuvi pagal šį antrašą: „Pazza S. Agostino — Segreteria del Vicariato — Vogliamo confessore lituano“, kurį, kas nor važiuoti Ryman, tegul sau išsirašo.

Lietuviai savo kruvinai uždirbtą skatiką leidžia daugiausiai kur nereik, siūzdamai aukas (apieras) į Montligeoną (Prancijoje), arba į kitas šalis tokio dazo žmonėms, teip kaip ir neužtektų jiems savo Bažnyčių ir Mišių šv. atlaikytų per lietuvius kunigus. Leidžia dar daugiau, gerdami monopolką, šmaukę, šią peklos smarvę iš mažiausios arba ir be jokios priezasties. Argi tai ne geriau būtų, kad jie šiuos pinigus, kuriuos besiuanti-nėja sukčiams ir už kuriuos betrubyja monopolką, padėtų ant kelio Ryman?

Sv. Povylas, kuris pagavime Dvasios buvo net trečiame danguje ir matė neapsakytas jo gražybes, šaukdmaas šiais žo-

džiais: „Nei akys matė, nei ausys girdėjo, nei į širdį žmogaus įėjo, ką Dievas parėdė tiems, kurie jį myli“, vienok nuvyko Jeruzolimon šlovę atiduotų Petru, kaip pats sako gromatoje pas Galatų: „Nuėjau Jeruzoliman, idant pamatyčiau Petrą, ir gyvenau pas jį penkioliką dienų.“ Zinau tikrai, broliai mano ir seseris, kad nei vienas iš jūsų dar to nepatyrė, ką šv. Povyilas, nei yra tuo, kuomi buvo jis. Taigi jei tokiam šv. Povyliui priderėjo atlankyti Petrą, tai jums tuo labiau reikėtų jį atlankyti, nuo kurio plaukia šaltiniai visokių mylistų ir tvirtybės, jūsų sielvartose vienu ir kitos teip reikalingų. Kodėl-gi, ką bebarstote savo kruviną skatiką kur nereik, nerenkat jo į kruvelę, ir, susirinkę šiek-tiek, nevažiuojat nors ant keleto dienų Ryman, atlankyti Petrą ypatoje šv. Tėvo Pijaus X? Ar tai jūs mažiau mylite šv. Tėvą už lenkus, prancuzus, vokiečius ir už kitas visas tautas, kurios kas metas būriais plaukia parodyti Jam savo vaikišką prisirišimą ir meilę ir pasisemti tvirtybės kovoje su savo piktadariais, nes žino, kad Jisai yra pamatas viso gero ir turis raktus dangaus?

Pinigų iš Lietuvos į Rymą ir iš Rymo Lietuvon, kuopoje nors 100 ypatų, su valgiu Ryme daugiaus nereiktų kaip 56 rublių už ypatą. Delto nedaug. Tiek per kelis metus galėtų susirinkti kiekvienas lietuvis, kad tik šmankės netrauktų. Atvažiuavę Ryman, atlankytumite šv. Tėvą; apturėtumite atlauidus; parodytumite tuomi, kad lietuviai yra ant svieto ir kad jiems dėlto reik vyskupo savo tautos; parneštumite su Apaštališku Popiežiaus palaiminimu palaiminimą Dievo jūsų namams, giminėms, prieteliams, ant jūsų laukų, gyvulių ir visai Lietuvai.

Kelkit, broliai, iš miego ir, apleizdami nors ant dviejų nedėlių savo gužtelę Lietuvą, eikit Ryman atiduoti garbę Tėvui jūsų ir visuomenės.

Lietuvoje, man regis, nestokuotų tokių kunigėlių, kurie norėtų užsiimti surėdymu lietuviškos meldžionystės Ryman, kurios lauktų ir viską surengtų Ryme vienas iš lietuvių kunigų, čionai nuo seniau gyvenančių. Ką pritaikau ir Amerikos lietuviams.

Studentai ant farmu.

Daugumas New Yorko universiteto studentų išvažinėjo ant farmų, kur laike vakacijų dirbs kaip prasti darbininkai. Nemažai jų iškeliavo į Nebraską ir Kansas dėl stokes geidžiamo uždarbio apie linkėse New Yorko. Užsidirbę šiteip pinigų vasarą, žiemą vėl pastos į universitetą toliau vart pradėtą mokslą.

Butų naudinga, kad Lietuvos studentai imtų pavyzdį nors iš daliės nuo amerikū. Nekalbu, kad jie teip-pat ant vasaros laiko pailsamdytų save pas ukinkus už bernus, bet nors savo seniems

tėvams padėtų lauko darbuose į vietą-ką po kaimus bedievystę platinti. Kas nors vieną vasarą Lietuvoje gyveno, tam nekartą tikos matyt šioki paveikslą: senas tėvas su žila, sena galvele, drebančiomis rankomis, veik dvilinkas eina, klupsčiodamas, su savo šeimyna į laukus ir ten lieja gausų prakaitą ant tos dirvos, iš kurios jis turi išmaitinti savo visą šeimyną, išmokėti algas samdininkams, užmokėti už mokslą savo sūnaus ir jam ant čeringės uždirbti. Nė didžiausi vasaros karščiai, rudens vėtros, nė žiemos aštriai šalčiai, nieks nuo darbo senelio neattraukia. Tuo tarpu sūnus, sugrįžęs iš universiteto, ar gimnazijos, pasirėdęs su gražia mandiera, žibančiais čebatukais, rankas ant pasturgalio užsidėjęs vaikščioja po daržus, sodybas, nieko neveikdamas, it kokio didžturčio vaikas, kuris apie uždirbimą pinigų arba vargą jokio neturi supratimo. Juk toks ant čysto oro tinkas darbas mūsų žibantiems ponaičiams nei kiek neužkenktų, bet priešingai — pridotų daug jiems sveikatos, o tėveliams nemažai patiekos.

Isz Lietuvos.

KYBARTAI.

Kybartiečiai sujudinti statymu Namų Dievo. Zmoneliai skaudžiai pajutę reikalą turėti bažnyčią ant vietos, susipito atšaukt užmestą užmanymą statyti Bažnyčią Kybartuose. Reikalas to užmanymo buvo jau iššauktas 1885 m, bet ikišiol vilkom kaip gudas ratus, nors visi jautėm tą reikalą, nes į Bažnyčią yra 5 viorstai, per tai daug pinigų išsiduoda per metus ant važinėjimų, o kiti, k. a. tarnai gelžkelio, retai tegali į Bažnyčią nuvažiuoti; turint-gi Bažnyčią ant vietos, visad suspėtu išklaudyti mišių šv. šventomis dienomis. Pertai sutarę padavėm prašymą į Seinus ir į Petrapilę, idant sugražintų tą žemės plotą, kuris pirmąjį sykį buvo paskirtas statymui Bažnyčios. Vilkaviškio džiakonas jau buvo peržiūrėti tą mūsų reikalavimą. Tikimės neužilgo turėti naują Bažnytelę.

Pavasaris pas mus šimet buvo labai šaltas. Oras nekoks. Vasarą įdėjome teip vėlai, juog aš neatmenu, kada būtume teip vėlai sėję... Zmonės dejuoja dėl sūkumų, užkrautų prasidėjus vainai, bet pasidžiaugia nors tuomi, juog japonai duoda maskoliams į skudurus.

Kybartų Baltrus.

PETRAPILE.

Procesas inžinieriaus Maciejausko su kunigaikščiu Sachovskiu, užveždėtoju cenzuros, už konfiskavimą Lietuvos žemlapio su lietuviškais parašais antroje instancijoje pasibaigė laimingai. Senatas departamentų pripažino reikalavimus p. Maciejausko teisingais ir patvirtino pirmosios instancijos viroką, pripažįtantį p. Maciejauskui tiesą pajieškoti

nuo K. Sachovskio 1200 r. atlyginimo už saulingą konfiskavimą žemlapio.

Seinų administratorius, K. Pr. Antanavičius, pašaukė kun. Prapolianį į Seinus prie konsistoriaus sąnarių. Kun. Prapolianis per 18 metų buvo Petropilėj sekretoriumi trijų archyviskupų, Gintauto, Kazlaucko ir Klapataucko. Randas paskyrė kun. Prapolianui 2400 r. metinės pensijos.

Studentams elektrotechniško instituto, gyvenantiems internate, tapo uždrausta priimt pas save į svečius kursistkas. Priežastis to uždraudimo buvo demonstratyviškas vakaras, laike kurio dailioji lytis pasielgė per daug drąsiai, o net skandališkai. Iš tos priežasties 12 studentų turėjo apleisti institutą. Ant susirinkimo, sušaukto po tų atsitikimų, studentai elektrotechniško instituto nutarė pasipriešint viršminėtam uždraudimui.

MOSEDZIAL.

Mosėdiškiai neilgai ką trukus rodos nustos suvisu proto, begerdami degtinę. Vieni pasigėrę mušasi tarp savęs; kiti šventais pavakariais apstoja visus takus, krumelius pakeliais, neveizėdami nei oro, nei drėgnumo, nei purvo, nei šalčio, traukia burną išsijuosę. Paskui nebusvaldydami kojomis, šliaužia į artimiausį pastogį ir ten išmiega; arba eina į klėtis biskelį pasilinksminti prie mergaičių — ir tankiai teip daro net gaspadoriai, apsidegę su pačiomis.

Dabar paveizėti reikia toliaus į Mosiedės vyručius, kaip jie yra uolus ant padidinimo algos mokytojui jų vietinės mokyklos, ir visai nereikalingai — na! kur reikia, tai reikia. Bet čion vos tik tai „žemiškas viršininkas“ 10 dienoje Sausio parašė ant laiškeli, juog tarp kitų reikalingų mokesčių reiktų mokytojui pridėti kas metą virš algos 25 rublius, teip vadinamą „emeriturą“, — visi skubėdami pasirašė; tik vienas L. pasipriešino, o kiti nei pusės žodžio neištarė. Ka butų nepasirašę, niekas nebutų priveręs. Gerai, dabar mokėsite 25 rs., o paskui pamatysite, reiks ir kitą tiek pridėti. Oi vyručiai jūs, tur buti, monopolyje palikote savo išmintį. Dėlko jūs tylite, kad mokytojas piktina jūsų vaikus negerais apsėjimais su aptiekoriene, kaip oželiai visi nuleidote barzdas.

Jums nerūpi išmokinimas jūsų vaikėlių poterių, tiesų tikėjimo, skaityti ant savo knygelės, bet rūpi, kad, lyg ausų prisigerti degtinės.

Vieną iš jūsų girtuoklių aš pagelbėjau; užėjau ant žmogaus beryjantį degtinę su tokiu ištroškimu, kad ir butelį buvo berynas; aš jo pagailėjau, kad neuzspringtų, nutvėriau už butelio ir teip išgelbėjau nuo smerčio.

Cirkšlys („T. S.“).

Ar išmintingu yra daiktu tikėti i katalikiszka tikejima?

Vienas prancūzų jenerolas tankiai girdavosi, kad į nieką netiki: „Visi apsišvietę žmonės pameta tikėjimą,” sakydavo jisai.

Vieną dieną eidamas ulyčia, jisai sutinka kitą savo draugą jenerolą ir klausia:

— Iš kur pareini?

— Iš bažnyčios, buvau spaviednės, — atsakė anas.

— Na kaip, tai tu eini da išpažinties? Aš tikėjau, kad jau tu esi apsišvietęs ir išmintingas, — užklausė pirmasis.

— O man rodos, geriausiu daiktu yra būti kareiviui prisirengusiam ant kiekvieno ypo, kada tik pareikės keliauti.

— Na, tai tu tiki į tą, ką bažnyčia mokina?

— O teip, tikrai tikiu. Man rodos, kad nėra ant svieto išmintingesnio daikto, kaip tikėti į tą, ką šv. bažnyčia mus mokina.

Nuo to laiko netikėlis jenerolas tankiai mislydavo apie katalikišką tikėjimą. Jisai savyje negalėdavo nutildyti klausimų, kurie jam tankiai užeidavo — ar gal ir mokyti žmonės tikėti? Gal tikrai išmintingas yra tas tikėjimas? Pradėjo skaityti katalikiškas knygas, tankiai vaikščiodavo rodos klausis pas kunigus, o ant galo susimislyjęs nuėjo į bažnyčią ir atliko išpažintį. Laiminga ta buvo išpažintis, nes parėjęs namon ūmai numirė. Teip išgirdo balsą vado, kad keliauti į amžinastį.

Kiekvienas žmogus išrišimui daugelio klausimų reikalauja dieviško apreiškimo, dieviško mokslo.

Juk jai jieško atsakymo ant svarbių ir sunkių klausimų savo gyvenime. Kur aš esu ir kur keliauju? Ar man skirta gyventi amžinai? Kas pasotįs mano širdį, pageidaujančią visados laimės? Ar būsiu kada nors laimingas? Kas mano per siekis dabartinio gyvenimo? Gal tik valgyti tą dirsetą duonelę?...

Kas man išriš tuos klausimus? Nerandu ant jų atsakymo moksluose. Tyli ant tų užklausimų visą mokyti šios pasaulės. Amžiai praslinko, o žmonės nepraplėšė uždangos nuo jų. Neklauskim atsakymo pas pagonis. Juk tai per amžius greikai ir rymionys garbino Jupiterį, Marsą, Venerą, savo rankų darbo dievus. Jų paleistuvystėmis užtemdytas protas negalėjo net nė tiek susiprasti, kad Sutvertojas yra galingesnis už sutvėrimą, kad ir sutvėrimui reikia pažinti Sutvertoją visų daiktų. Teip žmogaus protas ant tų užklausimų netur atsakymo. Jau tą aiškiai matė vienas pagoniškas filozofas, kursai pasakė, kad tokių daiktų vienas tik Dievas mus gali išmokyti.

Gerai pasakė tas filozofas. Juk tai, amžiams beslenkant, kada išsipildė laikas, paskirtas nuo Dievo, leido savo Sūnų Vienatinį ant šio svieto, kuris išmokino mus visko, ko tik per tiek praėjusių amžių jieškojo žmogus.

Jisai pasakė, dėl ko gyvena žmogus ir kas per ateitis jį laukia. Apie buvimą Kristaus mums kalba keturios evangelijos, parašytos pirmame amžiuje į kelis metus po užžengimui Jezaus Kristaus į dangų, kalba mums apaštalų raštai. Tai apaštalas šv. Jonas, pradėdamas savo laišką, rašo: „Ką męs girdėjome, ką męs matėme savo akimis.. tą jums garsiname.” Kalba mums istorija visos žmonijos, kalba apie tai šventos vietos Palestinos. Pagalios kalba mums apie tai pagony ir žydai — Flavius, Tacitas, Celsius, Porfirius ir kiti.

Teip niekas neabejoja apie buvimą ant šios pasaulės Sūnaus Dievo Kristaus, vien tik pusgalviai bedieviai

gal pasakyti, kad Kristus ir Kristaus mokslas yra pramonė kunigų.

Kaip vienas yra Dievas, kaip vienas buvo Kristus, teip ir vienas gal tik būti tikras tikėjimas, duodantis dūsioms išganymą. O kad tuom tikru tikėjimu, kaip toliau parodysiu, yra katalikiškas, o ne koks kitas, tai pats skaitytoju dabar pasakyk, ar išmintingu ar kvailu daiktu yra, į toki mokslą tikėti?

Kad žvilgterėsim į svieta — tai kas per įvairumas tų tikėjimų! Ir prie kurio męs linksime, prie kurio griebisime, kad gauti ramumą ir išganymą savo dūšios? Zinom, kad Jezus Kristus vieną paliko mokslą. Bet kur jisai jį paliko? Ar pas protestonus, ar pas maskolius, ar kur kitur? Negalėjo palikti pas protestonus; juk jų pradžia siekia tik XVI amžių, jie visai nematė Kristaus. Nė pas maskolius, nes jų tikėjimas pradėjo formuotis tik VIII ir IX amžiuje. O yra ženklai, pagal kuriuos galima pažinti tikrą tikėjimą, ir jeigu tuos ženklus turės katalikiškas tikėjimas, tai niekad os nuo jo neatstokim.

Katrų tikėjimas paeina nuo Dievo, negali niekad os atsimainyti, nes ne žmonių pramone yra įstatytas, bet apreiktas paties Dievo. Ką-gi Dievas apreiškė, tas yra teisybe, o teisybė niekad os neatsimaino. Juk dangus ir žemė atsimainys, bet žodžiai mano neatsimainys, pasakė Viešpats Kristus. O katras-gi iš tikėjimų niekad os neatsimainė ir neatsimainys? Kad atsiversime istoriją, tai pamatysime, kad pirmame amžiuje, kaip matai po Kristui, iš krikščioniškų tikėjimų nebuvo kitokių, kaip tik vienas katalikiškas. Nebuvo tada maskolių, nebuvo protestonų, kalvinų ir kitų. Toliau, laikui slenkant, šalia katalikiško matome kuo įvairiausias sektas ir herezijas: arijonus, pelagionus, monofizitus... ir kas juos tenai išskaitys. Siandien viena gema, o rytoj jau kita, šiandien yra, o rytoj jau dingsta. Jos daugiausiai baigiasi su mirčia savo uždėtojo, o kad jeigu ir pabuvo ilgiau, tai jų mokslas tur persimainyti dešimts kartų, pakol ant galo beklajodami tamsybėse neišsiilgsta šviesos, pakol neišsiilgsta savo motinos, kurią senei pametė — katalikiškos Bažnyčios. Teip buvo visados su herezijoms, teip yra ir dabar. Juk tik dabar turime stebėtis Anglijai, kas joje per sumišimas darosi ir kaip jį labai išsiilgo per 300 metų šviesos.

Buvo 100 metų, kaip įniršę Londono heretikai sugriovė paskutinę tenai buvusią katalikišką bažnyčią. O dabar pažiūrėkit, yra Londone su koplyčiomis 133 bažnyčių, yra suviršum 500 kunigų. O visoj Anglijoj daugiau nekaip pusantero milijono atvirtusių prie katalikiško tikėjimo. Juk tai net jų karalius Edawrdas VII pernai atsilankė Vatikane pas popiežių Leoną XIII. Kiekvieną dieną dešimtimis ir šimtais grįžta prie motinos, kurią senei užmiršo.

Jau metuose 1852 ant pirmo synodo Anglijoj šiteip galėjo prabyloti d-ras Newman: „Kas tai yra, broliai! Kas per daiktai darosi Anglijoj. Visas svietas žiuri ir stebesi! Tronai kyla ir vėl griūva, kad jau daugiau nestoti. Karalystės ir viešpatystės žydi — paskui vysta, o toliau apie jas žino tik istorija. Babilonija, Egiptas, Tyrus ir Neniva buvo didelės viešpatystės, bet jūju nėra ir daugiau nebus. Katalikiškas tikėjimas buvo Anglijoj (prieš 250 metų) ir buvo išnykęs suvisu, — bet štai vėl jis yra antrą kartą.”

Tas pats darosi su protestonais, tas pats yra ir su maskoliais. Tik Rosijoje, kur yra sunkesnis atsivertimas, — juk perėję į katalikystę tur bėgti iš savo tėvynės — mažiau tą šviesos išsiilgimą galima pamatyti. Kad ir teip sunkus perėjimas, o visgi nemažai galima atitikti tokių, kurie metę viską bėga į užrubežį ir tam-

pa katalikais. Paminėsiu nors apie tokį Tolstojų, kursai pirma buvo popu, o dabar yra kalinių kunigu. Pernai buvo net per jubilėusą popiežiaus Leono XIII bažnyčioj švento Petro, kaip perstatytojas maskolių bažnyčios Ryme.

Griūva herezijos, o katalikiškas tikėjimas stovi vis prieš mus kaip milžinas, jau beveik du tukstančiu metų. Išlaikęs jis visas vėsus ir vėjus, pergalejo visus pavojus. Nesergi katalikiškos Bažnyčios niekas su savo kariūmene. Katalikai beveik visur ir visuose laikuose buvo persekiojami. Nė jokia šios pasaulės jiega nepriglaudžia jos po savo globa, bet visi priešinasi ir su ja kariauja. Nelengvas buvo kelias, per kurį ji ėjo 19 šimtmečių. Kraujais aplietas ir mučelinkais užklotas buvo jos kelias per tris pirmus amžius. O paskui persekiojimas buvo ir jos neatstojamu draugu. O vėl nuo savųjų reikalauja įpatingo išsizadėjimo negerų pageidimų, stebėtino kariavimo su savim, su pa-

gundomis. Tai kas, sakau, jai davė jiegą ir duoda, kad ji teip ilgai išbūna? Kas-gi prilaiko, kas-gi sušelpia, kad ji nuo tiek amžių skelbė tą patį mokslą savo uždėtojaus, Kristaus, ir niekad nepaklysta ir niekad nepermaino teisybes, jai suteiktas nuo Dievo.

Viskas pasaulėj mainosi kaip lapai medžių, viskas sušiuba ir atsimaino, viskas prieina galą — o ta Bažnyčia stovi.

Dėlto, matyt, ne žmonių spēka ją laiko, ne žmonių pramone išrastą ji mokslą skelbia, kaip nekurie persimokinę, arba geriaus sakant — nedasimokinę, pas mus pradeda pasakoti, bet paties Dievo. O jeigu Dievas su ta Bažnyčia, tai perniek kariavimas prieš ją. Ar nesutrupinsi galvą, mušdmas į uolą? Man rodos, kad galiu pasakyti dabar drauge su tuo jenerolu, kad išminčiųingiausiu daiktu yra tikėti į katalikišką Bažnyčią.

(Toliaus bus.)

Nauja Skalbinycia.

Nuo 27 d. Gegužio pradėjau skalbti už sekančias prekes: Marškinius už 8c., kalnierių už 2c., kapsų porą už 4c. Aš kožną sykį gvarantuojau savo darbą. Duokit man pabandyti ir aš žinau, kad po pirmo skalbimo jūs visada paliksit savo darbą pas mane. Neuzmirškite varbi

Joe Young Laundry,

35 W. Centre St., Shenandoah, Pa.

Ant pardavimo.

Didžiausias ir geriausias

Hotelis Minersvilleje

ant lengvų išlygų. Adresuok:

J. W. Clemens, Minersville, Pa.

Nauja Knyga:

„Mokslas Tikėjimo ir Doros“ — 214 puslapių, kaštuoja tik 75c. Ta knyga reikalinga kiekvienam katalikui.

BALTRUS VAISZNORAS

parduoda geriausias drapanas:

marškinius, siutus, nektaižas, skrybeles ir tt. Viskas kuogeriausia ir už pigiausių prekę. 1306 Carson St. SS., PITTSBURG, PA.

Dide pianu kupczyste. Viena isz didziausių ir pasekmingiausių pianų fabrikų yra firma Winterroth & Co., New Yorke, kuri tų jau per 16 metų kupczystę varo ir tame laike be perstojimo tobulinosi. Neseniai szalieji tavorų namą atidarė Jersey City'je, 89 Newark Avenue. New Yorke randas jų kupczystės po Nr. 105 East 14th St. ir Nr. 98 Fifth Avenue.

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna išgydymą.

Pasekmingiausiai gydan visokias pasleptas ir pavirszines ligas, kaip antai ligas szirdies, plauczių, inkstu, pilvo, galvos skaudėjimus, silpna atminti, dvasiszka nusilpima, lytiszkas silpnynes, szleivuma, sutinima, veži, blykszle pas moteris, kraujavima ir tt., nervu ligas, podagra, reumatizma dusinima, paralyzių ir tt. Prasalina gumba, gydan gimdyimo ligas, visokius sutinimus etc. Nerviszkas ligas gydan su pagalba geriausių elektriszku prietaisų.

Lytiszku daliu ligas

iszgydau per **keleta dienų** kraujo užnuodyjimus, odos ligas, semens begima, žaizdas gerklėj ir burnoj, nosy, akyse ir ausyse, netekima vyriskumo, lydziu nusilpėjima ir tt. gydan kuopasekmingiausiai ir **svarentuoją Pilna iszgydymą Chroniszkos ligos yra mano specialiszku.** Gyvsidabrio nevertoju. Nuodugnus iszegzaminavimas ligonio ir jo iszgydymas — tai yra mano prideryste.

DR. LANDES

Szpitolinis specialistas.

134 E. 24-ta ul., kamps Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakare. Nedelloms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Negallinti asabiszka atsilankyti, gali parasyti laiszka; butinai reikalaujame paciento insitkejimo.

Szneku visokiose kalbose. Turu praktika Lebanon Bellevue Post Graduate University Hospital. Direktorius Mediciniszko Instituto.

nuo 1 Aprilio persikrauste ant 140 E. 22 St. arti Lexington Ave.

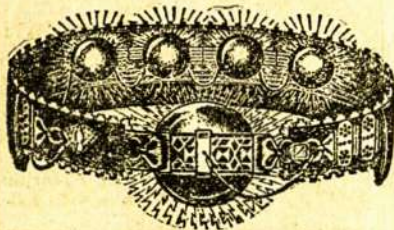
Kaz, Radzevicius, 121 East Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Vallės dypo, po deszinei rankai, einant į miesta. Tai puikiausia ir szvariausia vieta dėl veselių ir labai paranki dėl tu, kurie atkeliauja į Shenandoah, Pa. Apart visokiu arielku ir alaus turi didelį zopostą pargabentu isz Europos visokiu vynu, cigaru, o teipogi prilaiko visokius valgius ir oisterius. Pakeleivingi gali gauti nakvynę ir prieteliszka rodą visame.

Teipgi parduodu szipkortes ir siunczių piūigus į visas dalis svieto.

DOVANAI

Visiems Sergantiems iki visiszka bus iszgydyti.

GARSINGAS

ELEKTROS DIRŽAS

“GIANT”

Elektrika tai gyvastis. Medicinos vienos daugel ligose nepakanka, idant visiszka iszgydyti. Jos pataiso symptomus, bet organai liekasi ligos susilpninti ir medicinos negali jiems sugrązinti tą drutumą, kurį patrotino per kroniszka arba kitokia ligą. Isz tos tai priezasties daugel žmonių ilgus metus vartoja gyduoles veltu, o kiti, po vartojimo vien tik gyduolių ir bemislydami, kad jau dabar svėiki, isz mažiausio prietikio vėl puola atgal į senąją ligą.

Electro-medical gydymas (elektrika ir gyduolės) yra vienatyjas budas trumpiausiam laike tikrai iszgydyti kožną kroniszka arba kitą ligą. Dėl iszrodymo to siuncziam kiekvienam sergancziam, kuris atsiszaukia, mūsų garsų elektriszka diržą „Giant“ uždyką iki visiszko iszgydymo.

Kosėjimas, silpnumas, reumatizmas, nesutrioovėjimas, asthma, liga skilvio, kepenų, plauczių, puslės, szirdies, kraujo ir nervų, impotencija, sterilija, uždegimas, plaukų slinkimas, gonorrhoea, szaszai, syphillis, hornia, moteriszkos ligos, uodos, nosies, akių, ausių ir gerklės ligos, nežėjimas, iszsimuszimai, neregulariszka menstruacija, malarija ir tt., neatbojant kokia liga, atėik ir duokis mūsų specialistų perziurėti, arba, jei toli gyvenat, praneskit placziai apie savo ligą, rasydami pas

New York Specialty Co.

Room 27, 52 West 18-th Street, New York, N. Y.

Mes gvarantuojam iszgydymą. Ofiso val.: sziokią d. 11—1, szventą d. 10—1.

ZMIJECZNIK'AS

EGIUTERRO NO. 2

EGIUTERRO NO. 1

Jei turi REUMATIZMA, GALVOS, SPRANDO, STRENU, KAULU SKAUDEJIMUS — teipgi jei skauda vidurius, turi nesveikas kepenas arba kraują užnuodytą — tuom laik imk EGIUTERRO No. 1, neszis vaistas yra kuopasekmingiausias nuo skaudėjimo viduriu, lyg daug drugi, priepuoli ir gripą. Trajanką teipgi gali gauti aptiekoje A. G. Groblaucko, isz 3-devyneriu visokiu augalu ir žoliu. geriausia isz visų.

Aptiekorius A. G. Groblauckas seniai praktikavoja savo apielinkėj, yra zinomas Amerikoje, visada padėdu ligoniams. Be to, kaipo senas tyrinėtojas ligu, gerai jas jau pažis. Taigi sirgdamas ar kokiam neramume, kreipkis prie jo. Adresas: A. G. GROBLEWSKAS, 111 MAIN ST. PLYMOUTH PA

Jei naudojiesi iš gėrymų, iai gerk vien geruosius, tyrus, kurei tavo sveikatai nekenktų.

**Empire Distillery Company's
DEGTINES IR VYNAI
PRIPAŽINTI YRA UŽ SVEIKIAUSIUS.**

Saliuninkai privalo vien nuo jų pirkti gėrymus, nes ir pigiai gaus. Apmokę randui czyżę (revenue stamp) galite gauti degtinių nuo 50 centų už galioną ir brangiaus. Turi 37 savo distilles, kur daro visokį gėrymą. Kreipkitės į kompanijos vyriausią biurą:

Empire Distillery Company
234-235 Broadway, - New York, N. Y.
arba pas lietuviską tos kumpanijos reprezentantą

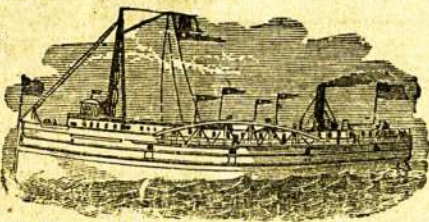
Dom. Brazinski
82 Bond St., - - - Elizabeth, N. J.

MAX KOBRE

(LIETUVISZKA BANKA).

40 Canal Str., — 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad parduodam szifkortes ant greičiausių laivų. Esu užtvirtintu agentu ant linijų: North German Lloyd, Bremeno; Hamburg American Line, Hamburgo; Red Star Line, Antverpo ir Nitherlans Line, Roterdamo. Siunčiu pinigų kuriuos jūsų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susišnekėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje. Priimam pinigų depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų nuo 50 dol. Ji virszaus, kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėti ir izimti gali koznadieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po
Nr. 87 Grand st. Brooklyn, N. Y.

MIKOLAS GANO,

ARTISTA MALIORIUS.

Dirba paveikslus tikrai aliejintimis farbomis ir pnstellum. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, teprisiunczia fotogrąfija, kad ir mažiukę ant blekės nutrauktą, bilę aiezkę. Drapanos gali buti permainytos pagal norą. Padarytus portretus be rėmų slunczių į krajų. Dirbtuyėje turiu daugelį musų didvyrių portretų: Vytauto, Adomo Mickevycziaus ir k. ant pardavimo. Tautiečiai! Nesiduokit bilę kokiam fuszteriui apgaudinėti kuris nieko neistengia padaryti, bet kreipkitės prie saviszko, kuris savo portretais tūkstančius namų puoszia. Raszant dekit tokį adr. Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

Ypatiszkas Pardavimas

ateinanczią nedelę pas

LIEBERMAN'US.

Moteriszku apatinių jekių po 50c., 75c., iki \$15.00.	Szilkinių keipų \$1.98 iki \$9.98.
\$1.00, \$1.25 iki \$4.98.	Moteriszku jekės siutų visose naujausose madose \$6.98, \$7.50 iki \$32.50.
Moteriszku apatinių siutų \$1.25, \$1.50 iki \$4.98.	Mes teipojau prilaikom didę paskyrą visokiu mažesniu daiktu, penzėku, kaspinu, langu užkabų ir padabinimo daiktu.
Szilkinių siutų, apstatytų, tinkanczių del veselių, \$10.98, \$12.50 iki \$25.00.	Teip-pat prilaikom geriausias visoj val-
Moteriszku virszutinių dresių 98c., \$1.25 iki \$12.50.	Moteriszku jopkių ir jekių \$2.98, \$3.98 stijoje patalynių plunksnas.

Jus pasiczedysit 25c. ant kiekvieno dolerio, už kurį czlon pirksit. Ateikit į musų sztorą vieng kartą, o jus ateisit visada. Nes mes turim tai, ko jums reikia, ant žemesnių prekių, nekaip kur nors kitur. — Temykit gerai vietą; pirma drapanų kupczystė nuo Centre St.

Lieberman's, 115 So. Market St., Pottsville, Pa.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai;

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINES CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

15 West Oak Street,
SHENANDOAH, PA.

Ar turi Piano?
Jeigu ne, kreipkis pas

WINTERROTH & CO.

padirbėjai

PIANU

105 East 14 St., New York,
arti 4th Avenue.

Szalinė kupczystė: 98-5th Ave., ant kampo 15th St., N. Y.
Teip-pat 62-64 Colden St., Newburgh, N. Y.

Pianu nuo \$50 prasideda. Puikiu nauju stacziu Pianu \$125

Gvarantuojame ant 7 metų, duodam krasę ir apdangą dykai drauge, Prilaikom visada pianų visokio padirbimo. Parsandom ir parduodan pianus po lengvomis iszlygomis. Nubalsuojam, pataisom, apmainom ateikt ir pasiziurėk pas mus, pirmkol kitur pirksi.

Tikrai gryna

Altoriaus Vyna

gausit pas Barnston Tea Co.,

6 Barclay St., New York.

Importuoja jie rusiszką arbata, kavą ir visokį vyną.

Pabandyk porą WAUKWELL-CZEVEERYKU dėl vyrų, po \$3.50, ant pardavimo pas Ben Friedman' gerai žinomą

Unijos Czeveryku Sztora

153 Grand st., arti Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

DIDI PASKYRA AMBRELIU

"The Oldest and Most Reliable"
Gorman's
ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Jeigu norit geriausių tavorų už mierniausias prekes, tad ateikit pas mus. Atsiminkit, kad mes jau kone per 50 metų szią kupczystę prilaikom ir kad turėjom pardavinėti vien geriausius tavorus, idant žmonių išsistikėjimą laimėti. Pabandykit pas mus pirkti ir busit užganėdinti.

JOHN J. GORMAN CO., 229-235 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Vienatine katalikiszka

Lenkiszka - Lietuviszka Banka

TAUTIETI! Ką nori remti, savuosius ar svetimus žmones? Jeigtu savuosius, nusiduok pas

A. Grochowski & Co.

298 Bedford Ave. (arti Grand St.), BROOKLYN, N. Y.

Siuntimas į seną krajų pinigų, teipogi jų išmainymas ant by kokių. Visokius dalykus ir reikalus, prigulinczius advokatams, atliekam kuopuikiausiai, kaip krajų teip ir Amerikoj. — Musų banka jau 22 metu gyvuoja, kas gali liudyti apie jos atsakantį vedimą.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl išmainymo, kaip tai Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir tt. — Meldžium adresuoti:

A. GROCHOWSKI & CO., 298 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

Jūs galite pasiczedyt pinigų!

pirkdami

didžiausiam departamentu sztore apielinkej.

Labai gerų

Go-Carts ir Kericziau.

Musų krautuvę apstingai pripildyta, visi tavorai pagal naujausią madą.

Szią mėnesį ypacziai parduosim

Furnizsus ir Karpetas

visokeropo budo. Prekės ant kone pusės numazintos.

Supamu Krasijų ypacziai pigiai po \$1,50.

Pas mus karpetų daugiau kaip szesziuose kituose sztoruose.

Peczijų daugiau kaip 20 tuleropų padirbimų.

Aprėdalu vyrams, moterims ir vaikams.

Parduodam visokeropus tavorus.

Isztikiamiems žmonėms palaukiame su užmokesčiu.

R. GUINANS

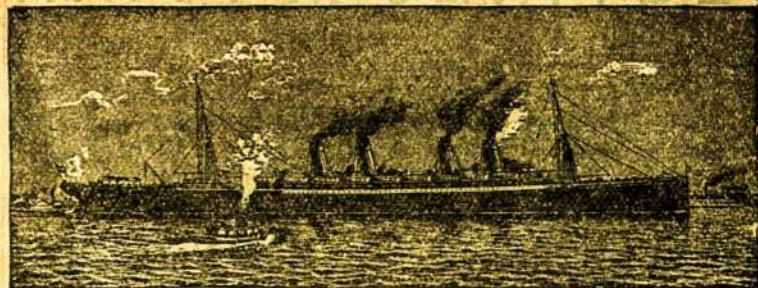
201, 203, 205 W. Centre St.,

MAHANoy CITY, PA.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorke

Siuncziamė pinigus į seną tėvynę kuotsakancziausiai, pagal dieninio kurso, su kiekvienu isz New Yorko iszplaukiancziau greitlaiviu, teip juog į 12 dienų krajų priimti lieka.

Iszsiuncziamė szipkortes ant geriausių garlaivių dėl atkeliavimo isz Europos, neužlaikdami, ir pirkėjui szipkortes duodame žinią, kada jo pasażierius pribus ir ant katro laivo.

Parduodame szipkortes ant geriausių garlaivių dėl parvažiavimo į Europą ir pristatome pasażierius ant laivo uždėka, o kas pas mus paraszys, praneszdamas apie savo atkeliavimą ir parduos aiskiai dieną ir adyną, kuriuom gelžkeliu arba botu isz vietos iszvažiuos, tada atsiūsime savo pasiuntinį ant pasitikimo, o tokiu budu apsisaugos nuo gabijų apgavikų.

Iszmainome pinigus visų krasztų svieto pagal dieninio kurso. Bankoje savo visados laikome daug pinigų dėl iszmainymo, kaip tai Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir tt.

Agentura „Erie“ gelžkelio ir visų kompanijų apsisaugojimo nuo ugnies.

Dėl artesnės žinlos raszyk į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 adynal.

Didžiausius ir puikiausius rancias

Vaiku Go-Carts ir Kericziau
— TEIPGI —
SZALDYTOJU

— GALIMA RAST PAS —

WILLIAMS & SON,
RAKANDU KRAUTUVEJ.

13 S. Main St., Shenandoah.

V. DACKEVICZIUS

Biuras pardavimo laivakorcziu
ant visų užatlantiskų linijų.

Mainymas ir siuntimas pinigų į Lietuvą, Lenkiją, Rosiją ir Galiciją be jokių kasztų tam, kuris pinigus gauna.

Teipogi apsaugojimas nuo ugnies ir ant gyvasties. — Lygiai atliekti visokias proyas rubežiuose Lietuvos, Lenkijos ir Rosijos.

Thomas, Tucker Co., West Va.

Telephonas: Cumberland, Davis Coal & Coke Co.